De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 135

34. årgang

30. maj 1991

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1408/91 af 29. maj 1991 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 1

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1409/91 af 29. maj 1991 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 3

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1410/91 af 29. maj 1991 om fastsættelse af importafgifterne for levende hornkvæg samt oksekød, med undtagelse af frosset oksekød 5

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1411/91 af 29. maj 1991 om fastsættelse af importafgifterne for frosset oksekød 9

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1412/91 af 29. maj 1991 om fastsættelse af tillægsbeløb for produkter af fjerkrækød 13

* **Kommissionens forordning (EØF) nr. 1413/91 af 29. maj 1991 om ændring af forordning (EØF) nr. 1726/70 om gennemførelsesbestemmelser for ydelse af præmie for tobak i blade** 15

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1414/91 af 29. maj 1991 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie 17

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1415/91 af 29. maj 1991 om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 13. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EØF) nr. 3192/90 19

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1416/91 af 29. maj 1991 om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge Den Fælles Toldtarif ved indførsel af småblomstrede roser med oprindelse i Israel 21

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1417/91 af 29. maj 1991 om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter 23

(Fortsættes på omslagets anden side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

* **Kommissionens forordning (EØF) nr. 1418/91 af 15. maj 1991 om ændring af forordning (EØF) nr. 4141/87 om fastsættelse af betingelserne for adgang til toldlempelser ved indførsel af varer, bestemt til visse fly- eller skibskategorier eller til bore- eller produktionsplatforme, for hvilke der er foreskrevet et særligt anvendelsesformål** 28

* **Kommissionens forordning (EØF) nr. 1419/91 af 15. maj 1991 om ændring af forordning (EØF) nr. 4142/87 om fastsættelse af betingelserne for adgang til toldlempelse ved indførsel af varer, for hvilke der er foreskrevet et særligt anvendelsesformål** 30

* **Kommissionens forordning (EØF) nr. 1420/91 af 28. maj 1991 om genindførelse af opkrævning af told for varer henhørende under KN-kode 3904 10 00, 3904 21 00 og 3904 22 00 og med oprindelse i Brasilien, som er præferenceberettiget i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3831/90** 33

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1421/91 af 29. maj 1991 om beskyttelsesforanstaltninger for så vidt angår ansøgninger om SMS-licenser indgivet fra 20. til 24. maj 1991 i sektoren for mælk og mejeriprodukter 34

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1422/91 af 29. maj 1991 om fastsættelse af importafgifter for melasse 35

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1423/91 af 29. maj 1991 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 36

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1424/91 af 29. maj 1991 om ophævelse af forordning (EØF) nr. 895/90 om anvendelse af toldsatsen i den fælles toldtarif på indførsler af citroner med oprindelse i Israel 38

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1425/91 af 29. maj 1991 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den femte dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 963/91 39

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

91/271/EØF :

* **Rådets direktiv af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand** 40

Kommissionen

91/272/EØF :

* **Kommissionens beslutning af 14. maj 1991 om bemyndigelse af Den Franske Republik til midlertidigt at tillade handel med frø af majs, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/402/EØF og frø af solsikke, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 69/208/EØF** 53

91/273/EØF :

* **Kommissionens beslutning af 17. maj 1991 om indgivelse af ansøgninger om præmie for opretholdelse af besætninger af ammekøer i Irland for produktionsåret 1991/92** 55

91/274/EØF :

* **Kommissionens beslutning af 21. maj 1991 om den i Rådets direktiv 90/220/EØF, artikel 10, omtalte fortegnelse over fællesskabsregler** 56

(Fortsættes på omslagets tredje side)

Indhold (fortsat)

91/275/EØF :

Kommissionens beslutning af 21. maj 1991 om importlicenser for varer inden for oksekødsektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia 57

91/276/EØF :

* **Kommissionens beslutning af 22. maj 1991 om ændring af beslutning 90/14/EØF om opstilling af en liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af frosset tyresæd** 58

91/277/EØF :

* **Kommissionens beslutning af 22. maj 1991 om sundhedsbeskyttelse ved indførsel af frosset tyresæd fra Israel** 60

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1408/91

af 29. maj 1991

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90 (2), særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 (4), særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 533/91 (5) og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 28. maj 1991;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoefficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 533/91 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. maj 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
(2) EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.
(3) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(4) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.
(5) EFT nr. L 59 af 6. 3. 1991, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. maj 1991 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Importafgiftsbeløb
0709 90 60	132,24 (2) (3)
0712 90 19	132,24 (2) (3)
1001 10 10	196,19 (1) (5)
1001 10 90	196,19 (1) (5)
1001 90 91	161,09
1001 90 99	161,09
1002 00 00	154,12 (6)
1003 00 10	147,60
1003 00 90	147,60
1004 00 10	137,12
1004 00 90	137,12
1005 10 90	132,24 (2) (3)
1005 90 00	132,24 (2) (3)
1007 00 90	143,74 (4)
1008 10 00	40,49
1008 20 00	135,22 (4)
1008 30 00	50,15 (5)
1008 90 10	(7)
1008 90 90	50,15
1101 00 00	240,23 (8)
1102 10 00	230,88 (8)
1103 11 10	317,73 (8)
1103 11 90	257,63 (8)

(1) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

(3) For majs med oprindelse i AVS-staterne eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(4) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne eller OLT opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

(5) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(6) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22).

(7) Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

(8) Ved indførsel til Portugal forhøjes importafgiften med det beløb, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3808/90.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1409/91

af 29. maj 1991

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90 (2), særlig artikel 15, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitiks rammer (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 (4), særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3845/90 (5) og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 28. maj 1991;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. maj 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
(2) EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.
(3) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(4) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.
(5) EFT nr. L 367 af 29. 12. 1990, s. 10.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. maj 1991 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU / ton)

KN-kode	Løbende måned 5	1. term. 6	2. term. 7	3. term. 8
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 10	0	0	0	0
1001 10 90	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

B. Malt

(ECU / ton)

KN-kode	Løbende måned 5	1. term. 6	2. term. 7	3. term. 8	4. term. 9
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1410/91

af 29. maj 1991

om fastsættelse af importafgifterne for levende hornkvæg samt oksekød, med undtagelse af frosset oksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90 [2], særlig artikel 12, stk. 8,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 9 i forordning (EØF) nr. 805/68 anvendes der en importafgift for de i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordningen nævnte produkter; i artikel 12 er det anvendte afgiftsbeløb defineret som en procentdel af basisimportafgiften;

for hornkvæg fastsættes basisimportafgiften på grundlag af forskellen mellem dels orienteringsprisen og dels tilbudsprisen franko Fællesskabets grænse forhøjet med toldincidensen; tilbudsprisen franko Fællesskabets grænse beregnes ud fra de med hensyn til kvalitet og kvantitet mest repræsentative købsmuligheder, der er konstateret i en vis periode, for hornkvæg samt for fersk og kølet kød, som er anført i afdeling a) i bilaget til nævnte forordning under KN-code 0201 10 10, 0201 10 90, 0201 20 11 og 0201 20 19, under særlig hensyntagen til udbuds- og efterspørgselssituationen, verdensmarkedspriserne for frosset kød af en kategori, der konkurrerer med fersk eller kølet kød, og de indvundne erfaringer;

såfremt det konstateres, at prisen for voksent kvæg på Fællesskabets repræsentative markeder er højere end orienteringsprisen, er den anvendte importafgift i forhold til basisimportafgiften lig med:

a) 75 %, hvis markedsprisen er højst 102 % af orienteringsprisen;

b) 50 %, hvis markedsprisen er højere end 102 % og højst 104 % af orienteringsprisen;

c) 25 %, hvis markedsprisen er højere end 104 % og højst 106 % af orienteringsprisen;

d) 0 %, hvis markedsprisen er højere end 106 % af orienteringsprisen;

[1] EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.
[2] EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.

såfremt det konstateres, at prisen for voksent kvæg på Fællesskabets repræsentative markeder højst er lig med orienteringsprisen, er den anvendte importafgift i forhold til basisimportafgiften lig med:

a) 100 %, hvis markedsprisen er mindst 98 % af orienteringsprisen;

b) 105 %, hvis markedsprisen er lavere end 98 % og mindst 96 % af orienteringsprisen;

c) 110 %, hvis markedsprisen er lavere end 96 % og mindst 90 % af orienteringsprisen;

d) 114 %, hvis markedsprisen er lavere end 90 % af orienteringsprisen;

i henhold til artikel 10, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 805/68 er basisimportafgiften for det i afdeling a), c) og d) i bilaget anførte kød lig med den for hornkvæg fastlagte basisimportafgift multipliceret med en fast koefficient, der fastsættes for hvert af de pågældende produkter; disse koefficienter er fastsat ved forordning (EØF) nr. 586/77 af 18. marts 1977 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelserne for importafgifter for oksekød og om ændring af forordning (EØF) nr. 950/68 om den fælles toldtarif [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3988/87 [4];

de orienteringspriser for voksent kvæg, der er gældende fra den 14. maj 1990, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1188/90 [5]; Rådets forordning (EØF) nr. 1353/91 [6] har forlænget produktionsåret 1990/91 inden for oksekødsektoren indtil den 16. juni 1991;

den af Rådet fastsatte orienteringspris nedsættes ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1252/90 af 11. maj 1990 om fastsættelse af de priser og beløb, som Rådet har fastsat i ecu for oksekød og nedsat som følge af den monetære justering den 5. januar 1990 [7];

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 586/77 er det fastsat, at basisimportafgiften beregnes efter den i artikel 3 anførte metode og på grundlag af samtlige tilbudspriser franko grænse, der er repræsentative for Fællesskabet, og som er fastsat for produkterne i hver af de kategorier og tilbudsformer, der er fastsat i artikel 2, og som særlig er et resultat af de priser, der er angivet i de tolddokumenter, der ledsager de produkter, som indføres fra tredjelande, eller af andre oplysninger med hensyn til de eksportpriser, der anvendes af tredjelandene;

[3] EFT nr. L 75 af 23. 3. 1977, s. 10.
[4] EFT nr. L 376 af 31. 12. 1987, s. 31.
[5] EFT nr. L 119 af 11. 5. 1990, s. 36.
[6] EFT nr. L 130 af 25. 5. 1991, s. 33.
[7] EFT nr. L 121 af 12. 5. 1990, s. 30.

de tilbudspriser, der ikke svarer til de faktiske købsmuligheder eller som angår ikke repræsentative mængder, bør dog ikke benyttes ; de tilbudspriser, der ud fra den almindelige prisudvikling eller de foreliggende oplysninger ikke kan betragtes som repræsentative for den faktiske pristendens i udførselslandet, bør heller ikke benyttes ;

såfremt der for en eller flere kategorier af levende dyr eller tilbudsformer for kød ikke kan konstateres en tilbudspris franko grænse, skal den senest foreliggende pris anvendes ved beregningen ;

såfremt tilbudsprisen franko grænse afviger med under 0,60 ECU pr. 100 kg levende vægt fra den, der tidligere er benyttet ved beregningen af importafgiften, skal sidstnævnte pris fortsat benyttes ;

i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 805/68 fastsættes der en særlig basisimportafgift for visse tredjelande på grundlag af forskellen mellem dels orienteringsprisen og dels gennemsnittet af de priser, der er konstateret i en nærmere angivet periode, forhøjet med toldincidensen ;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 611/77 (1), ændret ved forordning (EØF) nr. 925/77 (2), er det fastsat, at den særlige importafgift for produkter, der har oprindelse i og indføres fra Østrig, Sverige og Schweiz, fastsættes på grundlag af det vejede gennemsnit af de priser på voksent hornkvæg, der er noteret på de repræsentative markeder i nævnte tredjelande ; vejningskoefficienterne og de repræsentative markeder er fastsat i bilagene til forordning (EØF) nr. 611/77 ;

ved beregningen af den særlige importafgift benyttes den gennemsnitlige pris kun, når den er mindst 1,21 ECU højere pr. 100 kg levende vægt end tilbudsprisen franko grænse fastsat i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 805/68 ;

såfremt den gennemsnitlige pris afviger med under 0,60 ECU pr. 100 kg levende vægt fra den, der tidligere er benyttet ved beregningen af importafgiften, skal sidstnævnte pris fortsat benyttes ;

såfremt et eller flere af ovennævnte tredjelande bl.a. af sundhedsmæssige grunde træffer foranstaltninger, der berører de priser, der noteres på deres marked, kan Kommissionen benytte de priser, som senest er noteret inden gennemførelsen af disse foranstaltninger ;

i henhold til artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 805/68 er den på Fællesskabets repræsentative markeder noterede pris for voksent kvæg den pris, som fastlægges på grundlag af de i et nærmere fastsat tidsrum noterede priser på det eller de repræsentative markeder i hver medlemsstat for forskellige kategorier af voksent kvæg eller kød af disse dyr under hensyn dels til betydningen af hver af disse kategorier, dels til den forholdsmæssige størrelse af hver medlemsstats kvægbestand ;

de repræsentative markeder, kategorierne og kvaliteterne af produkterne samt vejningskoefficienterne er fastsat i bilag II til Kommissionens forordning (EØF) nr. 610/77 af 18. marts 1977 om bestemmelse af de priser for voksent kvæg, der konstateres på Fællesskabets repræsentative markeder, og om registrering af priserne for visse andre kvægkategorier i Fællesskabet (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3784/90 (4) ;

for medlemsstater, der har flere repræsentative markeder, er prisen for hver kategori og kvalitet lig med det aritmetiske gennemsnit af de noteringer, der er registreret på hvert af disse markeder ; for de repræsentative markeder, der afholdes flere gange inden for syvdagesperioden, er prisen for hver kategori og kvalitet lig med det aritmetiske gennemsnit af de noteringer, der er registreret på hvert marked ; for Italiens vedkommende er prisen for hver kategori og kvalitet lig med gennemsnittet — tildelt vægt ved de særlige vejningskoefficienter, der er fastsat i bilag II til forordning (EØF) nr. 610/77 — af de priser, der er registreret i overkuds- og underskudszonerne ; den pris, der registreres i overskudszonen, er lig med det aritmetiske gennemsnit af de noteringer, der er registreret på hvert af markederne inden for denne zone ; for Det Forenede Kongeriges vedkommende multipliceres de vejede gennemsnitspriser for voksent kvæg, der er noteret på de repræsentative markeder i henholdsvis Storbritannien og Nordirland, med den i nævnte bilag II fastsatte koefficient ;

såfremt noteringerne ikke er et resultat af prisen »levende vægt eksklusive afgifter«, multipliceres noteringerne for de forskellige kategorier og kvaliteter med de koefficienter for omregning til levende vægt, der er fastsat i bilag II til nævnte forordning, og for Italiens vedkommende forinden forhøjet eller nedsat med de korrektionsbeløb, der er fastsat i samme bilag ;

(1) EFT nr. L 77 af 25. 3. 1977, s. 14.
(2) EFT nr. L 109 af 30. 4. 1977, s. 1.
(3) EFT nr. L 77 af 25. 3. 1977, s. 1.
(4) EFT nr. L 364 af 28. 12. 1990, s. 21.

såfremt en eller flere medlemsstater træffer foranstaltninger, især af veterinære eller sanitære grunde, der påvirker den normale udvikling i de noteringer, der registreres på deres markeder, kan Kommissionen enten undlade at tage hensyn til de noteringer, der registreres på det eller de pågældende markeder, eller anvende de noteringer, der sidst er registreret på det eller de pågældende markeder før iværksættelsen af disse foranstaltninger;

såfremt der ikke foreligger oplysninger, fastsættes de noteringer, der registreres på Fælleskabets repræsentative markeder, under særlig hensyntagen til de senest kendte noteringer;

så længe den pris for voksent kvæg, der konstateres på Fællesskabets repræsentative markeder, afviger med mindre end 0,24 ECU pr. 100 kg levende vægt fra den pris, der tidligere blev anvendt, opretholdes sidstnævnte pris;

importafgifterne skal fastsættes under hensyntagen til forpligtelserne i de internationale aftaler, Fællesskabet har indgået; der bør endvidere tages hensyn til Rådets forordning (EØF) nr. 314/83 af 24. januar 1983 om indgåelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Socialistiske Føderative Republik Jugoslavien [1] og Rådets afgørelse 87/605/EØF af 21. december 1987 om indgåelse af tillægsprotokollen til samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Socialistiske Føderative Republik Jugoslavien [2], hvori der er fastsat en nedsættelse af afgiften ved indførsel til Fællesskabet af visse produkter fra oksekødssektoren med oprindelse i og indført fra Jugoslavien;

Rådets forordning (EØF) nr. 715/90 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 523/91 [4], fastsætter den ordning, der skal gælde for landbrugsprodukter og visse varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier;

de forskellige tilbudsformer for oksekød er defineret i forordning (EØF) nr. 586/77;

i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 805/68 optages den nomenklatur, der er fastsat i nærværende forordning i Den Kombinerede Nomenklatur;

importafgifterne og de særlige importafgifter fastsættes før den 27. i hver måned og gælder fra den første mandag i den følgende måned; disse importafgifter kan ændres i tidsrummet mellem to fastsættelser i tilfælde af ændring af basisimportafgiften, af den særlige basisimportafgift eller som følge af forandringer i de priser, der noteres på Fællesskabets repræsentative markeder;

for at sikre at ordningen med importafgifter fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 % anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste led, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 [6], fastsatte korrektionsfaktor,

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

det følger af bestemmelserne i de nævnte forordninger og særlig af de oplysninger og noteringer, som Kommissionen har fået kendskab til, at importafgifterne for levende hornkvæg samt oksekød, med undtagelse af frosset oksekød, bør fastsættes som anført i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for levende hornkvæg samt oksekød, med undtagelse af frosset oksekød, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juni 1991.

(1) EFT nr. L 41 af 14. 2. 1983, s. 1.
(2) EFT nr. L 389 af 31. 12. 1987, s. 72.
(3) EFT nr. L 84 af 30. 3. 1990, s. 85.
(4) EFT nr. L 58 af 5. 3. 1991, s. 1.
(5) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(6) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. maj 1991 om fastsættelse af importafgifterne for levende hornkvæg samt oksekød, med undtagelse af frosset oksekød

(ECU/100 kg)

KN-kode	Jugoslavien (2)	Østrig/Sverige/Schweiz	Andre tredjelande
	— Levende vægt —		
0102 90 10	—	26,638	(1) 124,192
0102 90 31	21,788	26,638	(1) 124,192
0102 90 33	—	26,638	(1) 124,192
0102 90 35	21,788	26,638	(1) 124,192
0102 90 37	21,788	26,638	(1) 124,192
	— Nettovægt —		
0201 10 10	—	50,613	(1) 235,964
0201 10 90	41,397	50,613	(1) 235,964
0201 20 21	—	50,613	(1) 235,964
0201 20 29	41,397	50,613	(1) 235,964
0201 20 31	—	40,491	(1) 188,771
0201 20 39	33,118	40,491	(1) 188,771
0201 20 51	49,677	60,736	(1) 283,157
0201 20 59	49,677	60,736	(1) 283,157
0201 20 90	—	75,919	(1) 353,946
0201 30 00	—	86,841	(1) 404,864
0206 10 95	—	86,841	(1) 404,864
0210 20 10	—	75,919	353,946
0210 20 90	—	86,841	404,864
0210 90 41	—	86,841	404,864
0210 90 90	—	86,841	404,864
1602 50 10	—	86,841	404,864
1602 90 61	—	86,841	404,864

(1) I henhold til den ændrede forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgifter ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

(2) Denne afgift gælder kun for produkter, der er i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 1368/88 (EFT nr. L 126 af 20. 5. 1988, s. 26).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1411/91

af 29. maj 1991

om fastsættelse af importafgifterne for frosset oksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90 [2], særlig artikel 12, stk. 8,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 9 i forordning (EØF) nr. 805/68 anvendes der en importafgift for de i artikel 1, stk. 1, litra a), i samme forordning nævnte produkter; i artikel 12 er det anvendte afgiftsbeløb defineret som en procentdel af basisimportafgiften;

for frosset kød, som er anført i afdeling b) i bilaget til nævnte forordning under KN-kode 0202 10 00 og 0202 20 10, fastsættes basisimportafgiften på grundlag af forskellen mellem:

— dels orienteringsprisen multipliceret med en koefficient, der udtrykker det inden for Fællesskabet bestående forhold mellem prisen på fersk kød i samme tilbudsform af en kvalitet, der kan konkurrere med det pågældende frosne kød og gennemsnitsprisen for voksent kvæg

— dels tilbudsprisen franko Fællesskabets grænse for frosset kød, forhøjet med tolden og med et fast beløb, der omfatter de specifikke omkostninger i forbindelse med indførselen;

ovennævnte koefficient, der beregnes efter reglerne i artikel 11, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 805/68, er fastsat til 1,69, og det faste beløb, der er anført i artikel 11, stk. 2, litra b), i samme forordning, er fastsat til 6,65 ECU, begge ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 586/77 af 18. marts 1977 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelserne for importafgifter for oksekød og om ændring af forordning (EØF) nr. 950/68 om den fælles toldtarif [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3988/87 [4];

såfremt det konstateres, at prisen for voksent kvæg på Fællesskabets repræsentative markeder er højere end orienteringsprisen, er den importafgift, der anvendes, i forhold til basisimportafgiften lig med:

a) 75 %, hvis markedsprisen er højst 102 % af orienteringsprisen

b) 50 %, hvis markedsprisen er højere end 102 % og højst 104 % af orienteringsprisen

c) 25 %, hvis markedsprisen er højere end 104 % og højst 106 % af orienteringsprisen

d) 0 %, hvis markedsprisen er højere end 106 % af orienteringsprisen;

såfremt det konstateres, at prisen for voksent kvæg på Fællesskabets repræsentative markeder højst er lig med orienteringsprisen, er den importafgift, der anvendes, i forhold til basisimportafgiften lig med:

a) 100 %, hvis markedsprisen er mindst 98 % af orienteringsprisen

b) 105 %, hvis markedsprisen er lavere end 98 % og mindst 96 % af orienteringsprisen

c) 110 %, hvis markedsprisen er lavere end 96 % og mindst 90 % af orienteringsprisen

d) 114 %, hvis markedsprisen er lavere end 90 % af orienteringsprisen;

de orienteringspriser for voksent kvæg, der er gældende fra den 14. maj 1990, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1188/90 [5]; Rådets forordning (EØF) nr. 1353/91 [6] har forlænget produktionsåret 1990/91 inden for oksekødsektoren indtil den 16. juni 1991;

den af Rådet fastsatte orienteringspris nedsættes ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1252/90 af 11. maj 1990 om fastsættelse af de priser og beløb, som Rådet har fastsat i ecu for oksekød og nedsat som følge af den monetære justering den 5. januar 1990 [7];

tilbudsprisen franko Fællesskabets grænse for frosset kød fastlægges på grundlag af verdensmarkedsprisen, som beregnes ud fra de med hensyn til kvalitet og kvantitet mest repræsentative indkøbsmuligheder, der er konstateret i en nærmere bestemt periode, som går forud for fastlæggelsen af basisimportafgiften, og under særlig hensyntagen til den forventede udvikling på markedet for frosset kød, de mest repræsentative priser på markedet i tredjelande for fersk eller kølet kød af en kategori, der konkurrerer med frosset kød, og de indvundne erfaringer;

for frosset kød, som er anført i afdeling b) i bilaget til forordning (EØF) nr. 805/68 under KN-kode 0202 20 50, 0202 20 90, 0202 30 10, 0202 30 50 og 0202 30 90, er basisimportafgiften lig med basisimportafgiften for de

[1] EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.
[2] EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.
[3] EFT nr. L 75 af 23. 3. 1977, s. 10.
[4] EFT nr. L 376 af 31. 12. 1987, s. 31.
[5] EFT nr. L 119 af 11. 5. 1990, s. 36.
[6] EFT nr. L 130 af 25. 5. 1991, s. 37.
[7] EFT nr. L 121 af 12. 5. 1990, s. 30.

under KN-kode 0202 10 00 og 0202 20 10 anførte produkter multipliceret med en fast koefficient, der fastsættes for hvert af de pågældende produkter; disse koefficienter er fastsat i bilag II til forordning (EØF) nr. 586/77;

de tilbudspriser, der ikke svarer til de faktiske købsmuligheder eller som ikke angår repræsentative mængder, bør ikke benyttes ved fastlæggelsen af tilbudspriserne franko grænse; de tilbudspriser, der ud fra den almindelige prisudvikling eller de foreliggende oplysninger ikke kan betragtes som repræsentative for den faktiske pristendens i udførselslandet, bør heller ikke benyttes;

så længe tilbudsprisen franko grænse for frosset kød afviger med under 1 regningsenhed pr. 100 kg fra den, der tidligere er benyttet ved beregningen af importafgiften, skal sidstnævnte pris fortsat benyttes;

i henhold til artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 805/68 er den på Fællesskabets repræsentative markeder noterede pris for voksent kvæg den pris, som fastlægges på grundlag af de i et nærmere fastsat tidsrum noterede priser på det eller de repræsentative markeder i hver medlemsstat for forskellige kategorier af voksent kvæg eller kød af disse dyr, under hensyntagen dels til betydningen af hver af disse kategorier, dels til den forholdsmæssige størrelse af hver medlemsstats kvægbestand;

de repræsentative markeder, kategorierne og kvaliteterne af produkterne samt vejningskoefficienterne er fastsat i bilag II til Kommissionens forordning (EØF) nr. 610/77 af 18. marts 1977 om bestemmelse af de priser for voksent kvæg, der konstateres på Fællesskabets repræsentative markeder, og om registrering af priserne for visse andre kvægkategorier i Fællesskabet [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3784/90 [2];

for medlemsstater, der har flere repræsentative markeder, er prisen for hver kategori eller kvalitet lig med det aritmetiske gennemsnit af de noteringer, der er registreret på hvert af disse markeder; for de repræsentative markeder, der afholdes flere gange inden for syvdagesperioden, er prisen for hver kategori og kvalitet lig med det aritmetiske gennemsnit af de noteringer, der er registreret på hvert marked; for Italiens vedkommende er prisen for hver kategori og kvalitet lig med gennemsnittet — tildelt vægt ved de særlige vejningskoefficienter, der er fastsat i bilag II til forordning (EØF) nr. 610/77 — af de priser, der er registreret i overkuds- og undeskudszonerne; den pris, der registreres i overskudszonen, er lig med det aritmetiske gennemsnit af de noteringer, der er registreret på hvert af markederne inden for denne zone; for Det Forenede Kongeriges vedkommende multipliceres de vejede gennemsnitspriser, der er noteret på de repræsentative markeder i henholdsvis Storbritannien og Nordirland, med den i nævnte bilag II fastsatte koefficient;

såfremt noteringerne ikke er et resultat af prisen »levende vægt eksklusive afgifter«, multipliceres noteringerne for de forskellige kategorier og kvaliteter med de koefficienter for omregning til levende vægt, der er fastsat i bilag II til nævnte forordning, og for Italiens vedkommende forinden forhøjet eller nedsat med de korrektionsbeløb, der er fastsat i samme bilag;

såfremt en eller flere medlemsstater træffer foranstaltninger, især af veterinære eller sundhedsmæssige grunde, der påvirker den normale udvikling i de noteringer, der registreres på deres markeder, kan Kommissionen enten undlade at tage hensyn til de noteringer, der registreres på det eller de pågældende markeder, eller anvende de noteringer, der sidst er registreret på det eller de pågældende markeder før iværksættelsen af disse foranstaltninger;

såfremt der ikke foreligger oplysninger, fastsættes de noteringer, der er registreret på Fællesskabets repræsentative markeder, under særlig hensyntagen til de sidst kendte noteringer;

så længe den pris for voksent kvæg, der konstateres på Fællesskabets repræsentative markeder, afviger med mindre end 0,24 ECU pr. 100 kg levende vægt fra den pris, der tidligere blev anvendt, opretholdes sidstnævnte pris;

importafgifterne skal fastsættes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de af Fællesskabet indgåede internationale aftaler;

Rådets forordning (EØF) nr. 715/90 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 523/91 [4], fastsætter den ordning, der skal gælde for landbrugsprodukter og visse varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier;

de forskellige tilbudsformer for oksekød er defineret i forordning (EØF) nr. 586/77;

[1] EFT nr. L 77 af 25. 3. 1977, s. 1.
[2] EFT nr. L 364 af 28. 12. 1990, s. 21.
[3] EFT nr. L 84 af 30. 3. 1990, s. 85.
[4] EFT nr. L 58 af 5. 3. 1991, s. 1.

i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 805/68 optages den nomenklatur, der er fastsat i nærværende forordning, i Den Kombinerede Nomenklatur;

importafgifterne fastsættes før den 27. i hver måned og gælder fra den første mandag i den følgende måned; disse importafgifter kan ændres i tidsrummet mellem to fastsættelser i tilfælde af ændring af basisimportafgiften eller som følge af forandringer i de priser, der noteres på Fællesskabets repræsentative markeder;

for at sikre at ordningen med importafgifter fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 (2), fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

det følger af bestemmelserne i de nævnte forordninger og særlig af de oplysninger og noteringer, hvortil Kommissionen har fået kendskab, at importafgifterne for frosset oksekød bør fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for frosset oksekød fastsættes som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juni 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

(1) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(2) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. maj 1991 om fastsættelse af importafgifterne for frosset oksekød (1)

(ECU/100 kg)

KN-kode	Beløb
	— Nettovægt —
0202 10 00	(1) 198,531
0202 20 10	(1) 198,531
0202 20 30	(1) 158,825
0202 20 50	(1) 248,164
0202 20 90	(1) 297,797
0202 30 10	(1) 248,164
0202 30 50	(1) 248,164
0202 30 90	(1) 341,473
0206 29 91	(1) 341,473

(1) I henhold til den ændrede forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgifter ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1412/91

af 29. maj 1991

om fastsættelse af tillægsbeløb for produkter af fjerkrækød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1235/89 [2], særlig artikel 8, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Såfremt tilbudsprisen franko grænse for et produkt, herefter benævnt »tilbudsprisen«, ligger under sluseprisen, skal importafgiften for dette produkt forhøjes med et tillægsbeløb, som svarer til forskellen mellem sluseprisen og den tilbudspris, der er fastsat i overenstemmelse med bestemmelserne i artikel 1 i Kommissionens forordning nr. 163/67/EØF af 26. juni 1967 om fastsættelse af tillægsafgiften ved indførsel af fjerkræavlens produkter fra tredjelande [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3116/89 [4];

der skal fastsættes en tilbudspris for alle indførsler fra alle tredjelande; hvis indførselerne fra et eller flere tredjelande sker til usædvanlig lave priser, som ligger under de priser, der anvendes af andre tredjelande, skal der imidlertid fastsættes en anden tilbudspris for udførsler fra disse andre lande;

i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 565/68 [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3986/87 [6], skal importafgifterne ved indførsel af slagtede høns, ænder og gæs med oprindelse i og indført fra Polen ikke forhøjes med et tillægsbeløb;

i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2261/69 [7], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3986/87, skal importafgifterne ved indførsel af slagtede ænder og gæs med oprindelse i og indført fra Rumænien ikke forhøjes med et tillægsbeløb;

i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2474/70 [8], ændret ved forordning (EØF) nr. 3986/87, skal importafgifterne ved indførsel af slagtede kalkuner med oprindelse i og indført fra Polen ikke forhøjes med et tillægsbeløb;

i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2164/72 [9], ændret ved forordning (EØF) 3987/87 [10], skal importafgifterne ved indførsel af slagtede kyllinger og gæs med oprindelse i og indført fra Bulgarien ikke forhøjes med et tillægsbeløb;

det fremgår af den regelmæssige kontrol af de oplysninger, som ligger til grund for konstateringen af de gennemsnitlige tilbudspriser for produkterne af fjerkrækød, at det er nødvendigt for de indførsler, der er angivet i bilaget, at fastsætte tillægsbeløb, svarende til de i bilaget angivne beløb;

Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2777/75 omhandlede tillægsbeløb fastsættes som angivet i bilaget for de produkter, der er nævnt i atikel 1, stk. 1, i samme forordning og anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. maj 1991.

(1) EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 77.
(2) EFT nr. L 128 af 11. 5. 1989, s. 29.
(3) EFT nr. 129 af 28. 6. 1967, s. 2577/67.
(4) EFT nr. L 300 af 18. 10. 1989, s. 10.
(5) EFT nr. L 107 af 8. 5. 1968, s. 7.
(6) EFT nr. L 376 af 31. 12. 1987, s. 7.
(7) EFT nr. L 286 af 14. 11. 1969, s. 24.
(8) EFT nr. L 265 af 8. 12. 1970, s. 13.
(9) EFT nr. L 232 af 12. 10. 1972, s. 3.
(10) EFT nr. L 376 af 31. 12. 1987, s. 20.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. maj 1991 om fastsættelse af tillægsbeløb for produkter af fjerkrækød

(ECU/100 kg)

KN-kode	Oprindelse af indførslerne (1)	Tillægsafgift
0207 39 11	01	30,00
0207 41 10	01	30,00
0207 39 53	02	6,00
0207 43 11	02	6,00
0207 39 77	03	10,00
0207 43 63	03	10,00
1602 39 11	04	50,00

(1) Oprindelse :

01 Kina og Tjekkoslovakiet
02 Ungarn
03 Bulgarien, Kina og Israel
04 Ungarn og Tjekkoslovakeit.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1413/91

af 29. maj 1991

om ændring af forordning (EØF) nr. 1726/70 om gennemførelsesbestemmelser for ydelse af præmie for tobak i blade

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 727/70 af 21. april 1970 om oprettelse af en fælles markedsordning for råtobak (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90 (2), særlig artikel 3, stk. 3, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 3 i forordning (EØF) nr. 727/70 er det som en af betingelserne for at kunne modtage præmie fastsat, at køberen skal have indgået en EF-dyrkningskontrakt med tobaksavleren; betingelser og krav vedrørende dyrkningskontrakten er fastlagt i artikel 2b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1726/70 (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4263/88 (4);

ved artikel 2b i forordning (EØF) nr. 1726/70 er det fastsat, at dyrkningserklæringerne og dyrkningskontrakterne skal underskrives henholdsvis indgås inden den 1. juni og registreres inden den 1. august i det år, hvor anvendelsesperioden påbegyndes; for bedre at kunne kontrollere fællesskabsbestemmelsernes anvendelse og navnlig overholdelsen af den samlede maksimale garantimængde for Fællesskabet, der er fastsat i artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 727/70, bør medlemsstaterne under hensyntagen til de særlige forhold i disse bemyndiges til at fastsætte tidligere frister end disse datoer, differentieret efter sort;

den mængde, der produceres på det i kontrakten nævnte areal, skal være i overensstemmelse med de normale produktionsforhold for hver enkelt sort; det bør derfor præciseres, at al tobak, som produceres ud over det udbytte, der er angivet for den pågældende sort i specifikationsbladene i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2501/87 af 24. juni 1987 om fastlæggelse af kendetegnene for de enkelte tobakssorter, der produceres i Fællesskabet (5), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 838/91 (6), ikke omfattes af en EF-dyrkningskontrakt;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Råtobak —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1726/70 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2b:

a) affattes stk. 3 således:

»3. Dyrkningskontrakten kan gælde for et eller flere år. Den skal være indgået inden den 1. juni i det år, hvor den anvendes første gang, medmindre der foreligger force majeure. Medlemsstaterne kan dog fastsætte frister for kontrakternes indgåelse, der ligger inden den 1. juni, differentieret efter sort.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om hvert enkelt tilfælde af force majeure.«

b) affattes stk. 5 således:

»5. De i stk. 1, litra a), omhandlede købere samt de, der udfærdiger de i stk. 2 omhandlede dyrkningserklæringer, skal:

— lade disse kontrakter og erklæringer registrere hos et af de i stk. 6 omhandlede organer inden den 1. august det år, de anvendes første gang

— hvert år inden den 1. august meddele dette organ enhver arealændring, som skyldes en ændring af flerårige kontrakter.

Medlemsstaterne kan fastsætte frister for kontrakternes registrering, der ligger inden den 1. august

Er de i stk. 1 omhandlede kontraherende parter hjemmehørende i to forskellige medlemsstater, påhviler de ovenfor omhandlede forpligtelser sælgeren, og det organ, hvor kontrakten registreres, sender en kopi af denne til det organ, hvorunder den anden kontraherende part henhører.

Er en af de i foregående afsnit omhandlede parter en tobaksavlersammenslutning, ledsages dyrkningskontrakten eller dyrkningserklæringerne af en fortegnelse over navnene på avlerne og de respektive arealer.«

(1) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 1.
(2) EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.
(3) EFT nr. L 191 af 27. 8. 1970, s. 1.
(4) EFT nr. L 376 af 31. 12. 1988, s. 34.
(5) EFT nr. L 237 af 20. 8. 1987, s. 1.
(6) EFT nr. L 85 af 5. 4. 1991, s. 16.

2) I bilaget affattes punkt 1 således:

»1. Sælgeren forpligter sig til for enkelthøst/gentagen høst i 19.. at dyrke tobak som anført nedenfor:

Produktionsområde (som omhandlet i forordning (EØF) nr. 727/70) .....

Provins: .....

Kommune: .....

Parcel (lokalnavn): .....

Areal: ..... ha

Sort: .....

Planter/ha: .....

Maksimumsproduktion: ..... kg/ha

og foretage tørringen ifølge de for den pågældende sort særegne krav.

Al tobak, som produceres ud over det udbytte, der er angivet for den pågældende sort i specifikationsbladene i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2501/87 af 24. januar 1987 om fastsættelse af kendetegnene for de enkelte tobakssorter, der produceres i Fællesskabet, omfattes ikke af denne kontrakt.«

Artikel 2

For 1991-høsten må medlemsstaterne ikke fastsætte frister for indgåelse af kontrakter og frister for registrering, der ligger forud for den 15. april 1991, henholdsvis den 15. maj 1991.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra 1991-høsten.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1414/91

af 29. maj 1991

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90 (2),

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1650/86 af 26. maj 1986 om de for udførslen af olivenolie gældende restitutioner og afgifter (3), særlig artikel 3, stk. 1, første punktum,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Såfremt priserne i Fællesskabet ligger over verdensmarkedspriserne, kan forskellen mellem disse priser i henhold til artikel 20 i forordning nr. 136/66/EØF ved udførsel af olivenolie til tredjelande udlignes ved en restitution;

bestemmelserne for fastsættelse og ydelse af eksportrestitutionerne ved olivenolie er fastsat i forordning (EØF) nr. 1650/86 og i Kommissionens forordning (EØF) nr. 616/72 (4), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2962/77 (5);

i henhold til artikel 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 1650/86 skal restitutionen være den samme for hele Fællesskabet;

i henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1650/86 skal restitutionen fastsættes under hensyntagen til situationen og udviklingstendenserne for priserne på olivenolie og de disponible mængder på Fællesskabets marked og for priserne på olivenolie på verdensmarkedet; såfremt situationen på verdensmarkedet imidlertid ikke gør det muligt at fastslå de gunstigste noteringer for olivenolie, kan der dog tages hensyn til prisen på dette marked for de vigtigste konkurrerende vegetabilske olier og til den forskel, der i en repræsentativ periode konstateres mellem denne pris og prisen på olivenolie; restitutionsbeløbet kan ikke overstige forskellen mellem prisen på olivenolie i Fællesskabet og på verdensmarkedet, eventuelt justeret med omkostningerne ved at eksportere produktet til verdensmarkedet;

i medfør af artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1650/86 kan det bestemmes, at restitutionen fastsættes ved licitation; licitationen vedrører restitutionsbeløbet og kan begrænses til visse modtagerlande, mængder, kvaliteter og præsentationer;

i henhold til artikel 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1650/86 kan restitutionen for olivenolie fastsættes på forskellige niveauer alt efter bestemmelsesstedet, når verdensmarkedssituationen eller de særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt;

i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1650/86 skal restitutionen fastsættes mindst én gang om måneden; hvis det er påkrævet, kan den ændres i mellemtiden;

anvendelse af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for olivenolie og især på prisen for olivenolie inden for Fællesskabet og på markederne i tredjelande og i Grækenland fører til at fastsætte restitutionerne til de i bilaget angivne beløb;

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 (6), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 (7), fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

Forvaltningskomitéen for fedtstoffer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel til tredjelande af de i artikel 1, stk. 2, litra c), i forordning nr. 136/66/EØF nævnte produkter fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1991.

(1) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
(2) EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.
(3) EFT nr. L 145 af 30. 5. 1986, s. 8.
(4) EFT nr. L 78 af 31. 3. 1972, s. 1.
(5) EFT nr. L 348 af 30. 12. 1977, s. 53.
(6) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(7) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. maj 1991 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

(ECU/100 kg)

Produktkode	Restitutionsbeløb (1)
1509 10 90 100	0,00
1509 10 90 900	0,00
1509 90 00 100	0,00
1509 90 00 900	0,00
1510 00 90 100	0,00
1510 00 90 900	0,00

(1) For bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87 (EFT nr. L 351 af 14. 12. 1987, s. 1), såvel som for eksport til tredjelande.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1415/91

af 29. maj 1991

om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 13. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EØF) nr. 3192/90

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90 (2),

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1650/86 af 26. maj 1986 om eksportrestitutioner og -afgifter for olivenolie (3), særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3192/90 (4) er der åbnet en løbende licitation med henblik på fastsættelsen af eksportrestitutioner for olivenolie;

maksimumsbeløbene for eksportrestitutionen fastsættes efter artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3192/90 under hensyn til situationen og den forventede udvikling på markedet for olivenolie i Fællesskabet og på verdensmarkedet og på grundlag af de modtagne bud; der gives tilslag til den eller de bydende, hvis bud svarer til maksimumsbeløbet for eksportrestitutionen eller til et lavere beløb;

Forvaltningskomitéen for fedtstoffer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionerne ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 13. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EØF) nr. 3192/90 fastsættes i bilaget på grundlag af de pr. 23. maj 1991 indgivne bud.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

(1) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
(2) EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.
(3) EFT nr. L 145 af 30. 5. 1986, s. 8.
(4) EFT nr. L 304 af 1. 11. 1990, s. 96.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. maj 1991 om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 13. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EØF) nr. 3192/90

(ECU/100 kg)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1509 10 90 100	15,00
1509 10 90 900	—
1509 90 00 100	30,00
1509 90 00 900	—
1510 00 90 100	3,00
1510 00 90 900	—

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1416/91

af 29. maj 1991

om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge Den Fælles Toldtarif ved indførsel af småblomstrede roser med oprindelse i Israel

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 3551/88 [2], særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsætter betingelserne for anvendelse af en præferencetold for stor- og småblomstrede roser, enkeltblomstrede nelliker (standard) og mangeblomstrede nelliker (spray) inden for rammerne af årlige toldkontingenter for indførsel til Fællesskabet af friske afskårne blomster;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 728/90 [3], er der fastsat åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for afskårne blomster og blomsterknopper, friske, med oprindelse i Cypern, Jordan, Marokko og Israel;

i henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 4088/87 anvendes præferencetolden for et givet produkt og en given oprindelse kun, såfremt importproduktets pris er på mindst 85 % af Fællesskabets produktionspris; bortset fra undtagelsestilfælde suspenderes præferencetolden, og tolden ifølge Den Fælles Toldtarif anvendes for et givet produkt og en given oprindelse, såfremt:

a) importproduktets pris for mindst 30 % af de mængder, for hvilke noteringer på de for importen repræsentative markeder er til rådighed, på to på hinanden følgende markedsdage udgør mindre end 85 % af Fællesskabets produktionspris

eller

b) såfremt importproduktets priser for mindst 30 % af de mængder, for hvilke noteringer på de for importen repræsentative markeder er til rådighed, i løbet af en periode på fem til syv på hinanden følgende markedsdage skiftevis ligger over og under 85 % of Fællesskabets produktionspris og importproduktets priser i denne periode har ligget under dette niveau i tre dage;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3129/90 [4] er Fællesskabets produktionspriser for nelliker og roser blevet fastsat med henblik på ordningens anvendelse;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 [5], ændret ved forordning (EØF) nr. 3556/88 [6], er gennemførelsesbestemmelserne for ordningen blevet fastsat;

med henblik på ordningens løbende anvendelse bør følgende gælde ved importprisens beregning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den justeringsfaktor, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 [7], senest ændret ved forordning (EØf) nr. 2205/90 [8]

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

på grundlag af de konstateringer, der er foretaget efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4088/87 og (EØF) nr. 700/88, kan det fastslås, at de de i artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsatte betingelser er opfyldt for en suspension af præferencetolden for småblomstrede roser med oprindelse i Israel; tolden ifølge Den Fælles Toldtarif bør derfor genindføres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For indførsel af småblomstrede roser (KN-Kode ex 0603 10 11 og ex 0603 10 51) med oprindelse i Israel suspenderes den ved Rådets forordning (EØF) nr. 728/90 fastsatte præferencetold, og tolden ifølge Den Fælles Toldtarif genindføres.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. maj 1991.

(1) EFT nr. L 382 af 31. 12. 1987, s. 22.
(2) EFT nr. L 311 af 17. 11. 1988, s. 1.
(3) EFT nr. L 81 af 28. 3. 1990, s. 7.
(4) EFT nr. L 299 af 30. 10. 1990, s. 26.
(5) EFT nr. L 72 af 18. 3. 1988, s. 16.
(6) EFT nr. L 311 af 17. 11. 1988, s. 8.
(7) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(8) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1417/91

af 29. maj 1991

om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3641/90 (2), særlig artikel 14, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for mælk og mejeriprodukter er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1370/91 (3);

anvendelsen af de i forordning (EØF) nr. 1370/91 nævnte bestemmelser på de priser, som Kommissionen har fået kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede importafgifter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
(2) EFT nr. L 303 af 31. 10. 1990, s. 5.
(3) EFT nr. L 130 af 25. 5. 1991, s. 41.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. maj 1991 om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter

(ECU/100 kg nettovægt, medmindre andet er angivet)

KN-kode	Fodnote	Importafgiftens beløb
0401 10 10		18,27
0401 10 90		17,06
0401 20 11		25,03
0401 20 19		23,82
0401 20 91		30,37
0401 20 99		29,16
0401 30 11		77,42
0401 30 19		76,21
0401 30 31		148,42
0401 30 39		147,21
0401 30 91		248,45
0401 30 99		247,24
0402 10 11	(4)	130,78
0402 10 19	(4)	123,53
0402 10 91	(1) (4)	1,2353/kg + 29,23
0402 10 99	(1) (4)	1,2353/kg + 21,98
0402 21 11	(4)	182,14
0402 21 17	(4)	174,89
0402 21 19	(4)	174,89
0402 21 91	(4)	221,11
0402 21 99	(4)	213,86
0402 29 11	(1) (3) (4)	1,7489/kg + 29,23
0402 29 15	(1) (4)	1,7489/kg + 29,23
0402 29 19	(1) (4)	1,7489/kg + 21,98
0402 29 91	(1) (4)	2,1386/kg + 29,23
0402 29 99	(1) (4)	2,1386/kg + 21,98
0402 91 11	(4)	30,28
0402 91 19	(4)	30,28
0402 91 31	(4)	37,85
0402 91 39	(4)	37,85
0402 91 51	(4)	148,42
0402 91 59	(4)	147,21
0402 91 91	(4)	248,45
0402 91 99	(4)	247,24
0402 99 11	(4)	49,85
0402 99 19	(4)	49,85
0402 99 31	(1) (4)	1,4479/kg + 25,61
0402 99 39	(1) (4)	1,4479/kg + 24,40
0402 99 91	(1) (4)	2,4482/kg + 25,61
0402 99 99	(1) (4)	2,4482/kg + 24,40
0403 10 02		130,78
0403 10 04		182,14

(ECU/100 kg nettovægt, medmindre andet er angivet)

KN-kode	Fodnote	Importafgiftens beløb
0403 10 06		221,11
0403 10 12	(1)	1,2353/kg + 29,23
0403 10 14	(1)	1,7489/kg + 29,23
0403 10 16	(1)	2,1386/kg + 29,23
0403 10 22		27,44
0403 10 24		32,78
0403 10 26		79,83
0403 10 32	(1)	0,2140/kg + 28,02
0403 10 34	(1)	0,2674/kg + 28,02
0403 10 36	(1)	0,7379/kg + 28,02
0403 90 11		130,78
0403 90 13		182,14
0403 90 19		221,11
0403 90 31	(1)	1,2353/kg + 29,23
0403 90 33	(1)	1,7489/kg + 29,23
0403 90 39	(1)	2,1386/kg + 29,23
0403 90 51		27,44
0403 90 53		32,78
0403 90 59		79,83
0403 90 61	(1)	0,2140/kg + 28,02
0403 90 63	(1)	0,2674/kg + 28,02
0403 90 69	(1)	0,7379/kg + 28,02
0404 10 11		28,83
0404 10 19	(1)	0,2883/kg + 21,98
0404 10 91	(2)	0,2883/kg
0404 10 99	(2)	0,2883/kg + 21,98
0404 90 11		130,78
0404 90 13		182,14
0404 90 19		221,11
0404 90 31		130,78
0404 90 33		182,14
0404 90 39		221,11
0404 90 51	(1)	1,2353/kg + 29,23
0404 90 53	(1) (3)	1,7489/kg + 29,23
0404 90 59	(1)	2,1386/kg + 29,23
0404 90 91	(1)	1,2353/kg + 29,23
0404 90 93	(1) (3)	1,7489/kg + 29,23
0404 90 99	(1)	2,1386/kg + 29,23
0405 00 10		256,25
0405 00 90		312,63
0406 10 10	(4)	234,44
0406 10 90	(4)	285,03
0406 20 10	(3) (4)	387,22
0406 20 90	(4)	387,22
0406 30 10	(3) (4)	186,58
0406 30 31	(3) (4)	175,55
0406 30 39	(3) (4)	186,58
0406 30 90	(3) (4)	283,30

(ECU/100 kg nettovægt, medmindre andet er angivet)

KN-kode	Fodnote	Importafgiftens beløb
0406 40 00	(3) (4)	148,14
0406 90 11	(3) (4)	224,77
0406 90 13	(3) (4)	196,74
0406 90 15	(3) (4)	196,74
0406 90 17	(3) (4)	196,74
0406 90 19	(3) (4)	387,22
0406 90 21	(3) (4)	224,77
0406 90 23	(3) (4)	188,31
0406 90 25	(3) (4)	188,31
0406 90 27	(3) (4)	188,31
0406 90 29	(3) (4)	188,31
0406 90 31	(3) (4)	188,31
0406 90 33	(4)	188,31
0406 90 35	(3) (4)	188,31
0406 90 37	(3) (4)	188,31
0406 90 39	(3) (4)	188,31
0406 90 50	(3) (4)	188,31
0406 90 61	(4)	387,22
0406 90 63	(4)	387,22
0406 90 69	(4)	387,22
0406 90 71	(4)	234,44
0406 90 73	(4)	188,31
0406 90 75	(4)	188,31
0406 90 77	(4)	188,31
0406 90 79	(4)	188,31
0406 90 81	(4)	188,31
0406 90 83	(4)	188,31
0406 90 85	(4)	188,31
0406 90 89	(3) (4)	188,31
0406 90 91	(4)	234,44
0406 90 93	(4)	234,44
0406 90 97	(4)	285,03
0406 90 99	(4)	285,03
1702 10 10		36,29
1702 10 90		36,29
2106 90 51		36,29
2309 10 15		95,07
2309 10 19		123,48
2309 10 39		115,76
2309 10 59		95,65
2309 10 70		123,48
2309 90 35		95,07
2309 90 39		123,48
2309 90 49		115,76
2309 90 59		95,65
2309 90 70		123,48

(1) Importafgiften for 100 kg af en vare henhørende under denne kode er lig med summen af:

a) det for 1 kg angivne beløb multipliceret med vægten af den mælk og fløde, der er indeholdt i 100 kg af varen;

b) det andet angivne beløb.

(2) Importafgiften for 100 kg af en vare henhørende under denne kode er lig med:

a) det for 1 kg angivne beløb multipliceret med vægten af det mælketørstof, der er indeholdt i 100 kg af varen, og eventuelt forhøjet med

b) det andet angivne beløb.

(3) Produkter henhørende under denne kode, der indføres fra et tredjeland i forbindelse med en særlig aftale mellem dette land og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et certifikat IMA1, der udstedes på de i forordning (EØF) nr. 1767/82 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilag I til nævnte forordning.

(4) Den gældende importafgift begrænses på de i forordning (EØF) nr. 715/90 fastsatte betingelser.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1418/91

af 15. maj 1991

om ændring af forordning (EØF) nr. 4141/87 om fastsættelse af betingelserne for adgang til toldlempelser ved indførsel af varer, bestemt til visse fly- eller skibskategorier eller til bore- eller produktionsplatforme, for hvilke der er foreskrevet et særligt anvendelsesformål

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om Told- og Statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1056/91 [2], særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

I Kommissionens forordning (EØF) nr. 4141/87 [3], ændret ved forordning (EØF) nr. 1473/89 [4], fastsættes der for visse varer, som luftfartsselskaber i international trafik tilsender hinanden ad luftvejen fra en medlemsstat til en anden, en enklere procedure ved intern fællesskabsforsendelse end den, der gælder for kontroleksemplar T 5, i betragtning af disse varebevægelsers særlige karakter;

det er nødvendigt på tilsvarende måde at tilpasse proceduren for forsendelsen af varer, som luftfartsselskaberne tilsender hinanden ad landevejen; på grund af de i artikel 3 omhandlede varers karakter, især for så vidt angår deres beskaffenhed, pris og begrænsede anvendelsesområde, bør det fastsættes, at den første henførsel under den foreskrevne anvendelse bringer den toldmæssige forpligtelse til ophør; følgelig er der behov for at foretage de passende ændringer til teksten i nævnte forordning;

Nomenklaturudvalget har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Varebevægelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 4141/87 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3, første punktum, indsættes ordene »eller ad landevej« efter »ad luftvejen«.

2) I artikel 3, andet punktum, ændres »artikel 4 til 8« til »artikel 4 til 8 og 9b«.

3) Indledningen til artikel 4 affattes således: »I tilfælde af transport ad luftvejen har luftfragtbrevet eller et tilsvarende dokument samme gyldighed ...«.

4) Som artikel 9b indsættes:

»Artikel 9b

1. Ved forsendelse ad landevej finder bestemmelserne for fællesskabsforsendelse anvendelse.

T 2-angivelsen eller T 2-dokumentet indeholder dog i rubrik 44 »Supplerende oplysninger, osv.« angivelse af navnet på afgangs- og bestemmelseslufthavnen. T 2-angivelsen eller T 2-dokumentet indeholder desuden i rubrikken forbeholdt varebeskrivelse en af de i artikel 4, stk. 3, anførte angivelser.

2. Afsender- og modtagerluftfartsselskabet opbevarer som bilag til deres regnskab en kopi af henholdsvis eksemplar nr. 4 og 5 af T 2-dokumentet.«

5) Som artikel 10a indsættes:

»Artikel 10a

Som undtagelse fra artikel 11a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4142/87 anses det i artikel 3 omhandlede udstyr, der anvendes af luftfartsselskabet til vedligeholdelse eller reparation af deres fly, som værende omfattet af et særligt anvendelsesformål fra den dato, de første gang blev anvendt hertil.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på enogtyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

[1] EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.
[2] EFT nr. L 107 af 27. 4. 1991, s. 10.
[3] EFT nr. L 387 af 31. 12. 1987, s. 76.
[4] EFT nr. L 146 af 30. 5. 1989, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 1991.

På Kommissionens vegne
Christiane SCRIVENER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1419/91

af 15. maj 1991

om ændring af forordning (EØF) nr. 4142/87 om fastsættelse af betingelserne for adgang til toldlempelse ved indførsel af varer, for hvilke der er foreskrevet et særligt anvendelsesformål

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om Told- og Statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1056/91 (2), særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 4142/87 (3), ændret ved forordning (EØF) nr. 3124/89 (4), fastsættes betingelserne for adgang til toldlempelse ved indførsel af visse varer, for hvilke der er foreskrevet et særligt anvendelsesformål; det bør i artikel 7 i nævnte forordning gøres helt klart, at bevilling i overensstemmelse med Domstolens retspraksis også kræves ved overdragelse af varen inden for en og samme medlemsstat, og i artikel 9 til nævnte forordning bør arbejdet forenkles for brugeren af kontroleksemplar T 5 med henblik på at opnå en mere korrekt anvendelse af kontroleksemplaret; i artikel 11 bør det ligeledes anføres, hvilket T-dokument der skal anvendes ved afsendelse af en vare, når den medlemsstat, hvor formaliteterne ved udførsel fra Fællesskabets toldområde opfyldes, ikke er den samme som den medlemsstat, hvorfra varen forlader Fællesskabet;

forordning (EØF) nr. 4142/87 indeholder hverken bestemmelser om overdragelse, anvendelse til et andet formål end det foreskrevne, udførsel fra Fællesskabets toldområde eller tilintetgørelse under toldkontrol af en vare, der er undergivet proceduren vedrørende særligt anvendelsesformål, og hvis foreskrevne anvendelse er påbegyndt, eller om det tidspunkt, hvorfra en sådan vare ikke længere er undergivet proceduren;

da den fritagelse, der er fastsat i Den Fælles Toldtarif for skibe, der indføres i Fællesskabet fra tredjelande, ligeledes, uden restriktioner eller begrænsninger, omfatter alt udstyr om bord på nævnte skibe, bør det desuden med henblik på ikke at stille Fællesskabets skibsbygningsindustri ringere, fastsættes, at for varer, som er bestemt til nybygning, reparation, vedligeholdelse, ombygning, udstyr eller udrustning af disse skibe, især søgående skibe, ophører de forpligtelser, der følger af forordning (EØF) nr. 4142/87, når nævnte skibe overdrages eller returneres til ejeren eller brugeren af de pågældende skibe; nævnte forordning bør derfor ændres i overensstemmelse hermed; følgelig er der behov for at foretage de passende ændringer til teksten i nævnte forordning;

Nomenklaturudvalget har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 4142/87 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 7, stk. 1, indsættes efter »Fællesskabet«, »herunder inden for en og samme medlemsstat«.

2) Artikel 9, stk. 3 til 6, affattes således:

»3. Som undtagelse fra artikel 11, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2823/87 (*) skal originalen af kontroleksemplar T 5 ledsage varerne indtil det toldsted, der er kompetent til at udføre de toldformaliteter, som tillader erhververen at råde over varerne.

På dette kontroleksemplar skal følgende være anført:

— i rubrik 31 og 33, beskrivelsen af varerne i den stand, de har på tidspunktet for deres forsendelse, herunder antallet af stykker, samt den KN-kode, de henhører under

— i rubrik 38, varernes nettomasse

— i rubrik 103, varernes nettomængde med bogstaver

— i rubrik 104, efter afkrydsning af rubrikken »Anden (specifikation)«, en af følgende påtegninger med store bogstaver:

— DESTINO ESPECIAL: MERCANCÍAS QUE DEBEN PONERSE A DISPOSICIÓN DEL CESIONARIO [REGLAMENTO (CEE) Nº 4142/87, ARTÍCULO 9]

— SÆRLIGT ANVENDELSESFORMÅL: SKAL STILLES TIL RÅDIGHED FOR ERHVERVEREN [FORORDNING (EØF) Nr. 4142/87, ARTIKEL 9]

(1) EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.
(2) EFT nr. L 107 af 27. 4. 1991, s. 10.
(3) EFT nr. L 387 af 31. 12. 1987, s. 81.
(4) EFT nr. L 301 af 19. 10. 1989, s. 10.

— BESONDERE VERWENDUNG: WAREN SIND DEM ÜBERNEHMER ZUR VERFÜGUNG ZU STELLEN [VERORDNUNG (EWG) Nr. 4142/87, ARTIKEL 9]

— ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ: ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΕΘΟΥΝ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΚΔΟΧΕΑ [ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 4142/87, ΑΡΘΡΟ 9]

— END USE: GOODS TO BE PLACED AT THE DISPOSAL OF THE TRANSFEREE [REGULATION (EEC) No 4142/87, ARTICLE 9]

— DESTINATION PARTICULIÈRE: MARCHANDISES À METTRE À LA DISPOSITION DU CESSIONNAIRE [RÈGLEMENT (CEE) N° 4142/87, ARTICLE 9]

— DESTINAZIONE PARTICOLARE: MERCI DA METTERE A DISPOSIZIONE DEL CESSIONARIO [REGOLAMENTO (CEE) N. 4142/87, ARTICOLO 9]

— BIJZONDERE BESTEMMING: GOEDEREN TER BESCHIKKING TE STELLEN VAN DE CESSIONARIS [VERORDENING (EEG) Nr. 4142/87, ARTIKEL 9]

— DESTINO ESPECIAL: MERCADORIAS A PÔR À DISPOSIÇÃO DO CESSIONÁRIO [REGULAMENTO (CEE) Nº 4142/87, ARTIGO 9º]

— i rubrik 106,

a) beskrivelsen af varerne i den stand, de havde på det tidspunkt, hvor de overgik til fri omsætning, samt den KN-kode, de henhører under, såfremt varerne efter overgang til fri omsætning har været underkastet be- eller forarbejdning

b) registreringsnummer og dato på angivelsen om varernes overgang til fri omsætning, samt det pågældende toldsteds navn og adresse.

4. Bestemmelserne i nærværende artikel anvendes også på de i artikel 1, stk. 1, første afsnit, omhandlede varer, der forsendes mellem to steder i Fællesskabet via Finlands, Islands, Norges, Schweiz's, Sveriges eller Østrigs område, og som videreforsendes fra et af disse lande.

Afgangstoldstedet fastsætter den frist, inden for hvilken varerne skal frembydes ved det i stk. 3, første afsnit, omhandlede toldsted.

5. Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne om fællesskabsforsendelse, især Rådets forordning (EØF) nr. 222/77 af 13. december 1976 om fællesskabsforsendelse (**) overgår overdragerens forpligtelser, således som de følger af nærværende forordning, til erhververen på den dato, hvor varerne stilles til rådighed for sidstnævnte af det i stk. 3, første afsnit omhandlede toldsted.

6. Kontroleksemplar T 5 returneres straks til afgangstoldstedet, efter at det i stk. 3, første afsnit, nævnte toldsted i rubrik »J: Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« har forsynet den første rubrik med den i stk. 5 nævnte dato.

Såfremt der konstateres uregelmæssigheder, påføres en passende anmærkning herom i rubrikken »Bemærkninger«.

(*) EFT nr. L 270 af 23. 9. 1987, s. 1.
(**) EFT nr. L 38 af 9. 2. 1977, s. 1.«

3) I artikel 11, stk. 1, indsættes som sidste afsnit:

»Gives der tilladelse til udførsel af varen fra Fællesskabets toldområde, anses det, at varen ved anvendelsen af artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 222/77 ikke længere opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 1, i Traktaten fra det tidspunkt, hvor den har været omfattet af de relevante toldformaliteter.«

Når det drejer sig om landbrugsprodukter, skal rubrik 44 i enhedsdokumentet eller den tilsvarende rubrik i det nationale dokument forsynes med en af følgende påtegninger med store bogstaver:

— DESTINO ESPECIAL: MERCANCÍAS PREVISTAS PARA LA EXPORTACIÓN [REGLAMENTO (CEE) N° 4142/87, ARTÍCULO 11]: APLICACIÓN DE LOS MONTANTES COMPENSATORIOS MONETARIOS Y RESTITUCIONES AGRARIAS EXCLUIDAS

— SÆRLIGT ANVENDELSESFORMÅL: VARER BESTEMT TIL UDFØRSEL FORORDNING (EØF) Nr. 4142/87, ARTIKEL 11]: ANVENDELSE AF MONETÆRE UDLIGNINGSBELØB OG LANDBRUGSRESTITUTIONER ER UDELUKKET

— BESONDERE VERWENDUNG: ZUR AUSFUHR VORGESEHENE WAREN [ARTIKEL 11 DER VERORDNUNG (EWG) Nr. 4142/87]: ANWENDUNG DER WÄHRUNGSAUSGLEICHSBETRÄGE UND LANDWIRTSCHAFTLICHEN AUSFUHRERSTATTUNGEN AUSGESCHLOSSEN

— ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ: ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΕΞΑΓΩΓΗ [ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 4142/87, ΑΡΘΡΟ 11]: ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞΙΣΩΤΙΚΩΝ ΠΟΣΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΩΝ

— END USE : GOODS DESTINED FOR EXPORT [REGULATION (EEC) No 4142/87, ARTICLE 11]. MONETARY COMPENSATORY AMOUNTS AND AGRICULTURAL REFUNDS NOT APPLICABLE
— DESTINATION PARTICULIÈRE : MARCHANDISES PRÉVUES POUR L'EXPORTATION [RÈGLEMENT (CEE) N° 4142/87, ARTICLE 11] : APPLICATION DES MONTANTS COMPENSATOIRES MONÉTAIRES ET RESTITUTIONS AGRICOLES EXCLUE
— DESTINAZIONE PARTICOLARE : MERCI PREVISTE PER L'ESPORTAZIONE [REGOLAMENTO (CEE) N. 4142/87, ARTICOLO 11] : APPLICAZIONE DEI MONTANTI COMPENSATORI MONETARI E RESTITUZIONI AGRICOLE ESCLUSA
— BIJZONDERE BESTEMMING : VOOR UITVOER BESTEMDE GOEDEREN [VERORDENING (EEG) Nr. 4142/87, ARTIKEL 11] : TOEKENNING VAN MONETAIR COMPENSERENDE BEDRAGEN EN LANDBOUWRESTITUTIES UITGESLOTEN
— DESTINO ESPECIAL : MERCADORIAS PREVISTAS PARA A EXPORTAÇÃO [REGULAMENTO (CEE) Nº 4142/87, ARTIGO 11º] : APLICAÇÃO DOS MONTANTES COMPENSATÓRIOS MONETÁRIOS E RESTITUIÇÕES AGRÍCOLAS EXCLUÍDA.

4) Som artikel 11a indsættes :

»Artikel 11a

1. For de varer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, første afsnit, og som kan anvendes flere gange, gælder bestemmelserne i denne forordning i to år efter den dato, hvor de første gang blev anvendt til det foreskrevne formål.

Efter udløbet af denne frist er de nævnte varer ikke længere undergivet bestemmelserne i denne forordning og kan anvendes frit af den pågældende.

Datoen for varernes første anvendelse skal anføres i det i artikel 3, stk. 2, litra c), nævnte regnskab.

2. For så vidt angår de i stk. 1 nævnte varer, ophører de forpligtelser, der følger af denne forordning, enten på det tidspunkt, hvor motorkøretøjerne overdrages, eller på det tidspunkt, hvor de luftfartøjer, skibe og bore- eller produktionsplatforme, som disse varer er blevet anvendt til, overdrages eller stilles til rådighed for ejerne eller brugerne efter nybygning, reparation, vedligeholdelse, ombygning, udstyr eller udrustning af disse transportmidler eller platforme.

Direkte levering om bord af varer til udrustning medfører ligeledes, at de forpligtelser, der følger af denne forordning, ophører.

3. For så vidt angår indførte civile luftfartøjer, ophører disse forpligtelser fra den dato, hvor disse luftfartøjer registreres i de til dette formål bestemte offentlige registre.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på enogtyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 1991.

På Kommissionens vegne
Christiane SCRIVENER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1420/91

af 28. maj 1991

om genindførelse af opkrævning af told for varer henhørende under KN-kode 3904 10 00, 3904 21 00 og 3904 22 00 og med oprindelse i Brasilien, som er præferenceberettiget i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3831/90

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3831/90 af 20. december 1990 om anvendelse af generelle toldpræferencer i 1991 for visse industrivarer med oprindelse i udviklingslande [1], særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 1 og 6 i forordning (EØF) nr. 3831/90 suspenderes toldsatserne for hvert af de lande og territorier, der er anført i bilag III, bortset fra dem, der er anført i kolonne 4 i bilag I, inden for rammerne af de præferencetoldlofter, som er fastsat i kolonne 6 i det nævnte bilag I; i henhold til artikel 7 i den nævnte forordning kan opkrævningen af told ved indførsel af de omhandlede varer med oprindelse i et af de omhandlede lande og territorier genindføres på et hvilket som helst tidspunkt, så snart de pågældende individuelle lofter er nået på fællesskabsplan;

for varer henhørende under KN-kode 3904 10 00, 3904 21 00 og 3904 22 00 med oprindelse i Brasilien er det individuelle loft fastsat til 5 250 000 ECU; den 4. april 1991 har indførslerne af de omhandlede varer i Fællesskabet med oprindelse i Brasilien ved afskrivning nået det pågældende loft;

opkrævningen af told skal for de pågældende varer genindføres over for Brasilien —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 3. juni 1991 genindføres opkrævning af told, som har været suspenderet ifølge forordning (EØF) nr. 3831/90, ved indførsel i Fællesskabet af følgende varer med oprindelse i Brasilien:

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse
10.0458	3904 10 00 3904 21 00 3904 22 00	Polymere af vinylchlorid eller andre halogenerede olefiner, i ubearbejdet form – Polyvinylchlorid, ikke blandet med andre stoffer – – Ikke blødgjort – – Blødgjort

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. maj 1991.

På Kommissionens vegne
Christiane SCRIVENER
Medlem af Kommissionen

[1] EFT nr. L 370 af 31. 12. 1990, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1421/91

af 29. maj 1991

om beskyttelsesforanstaltninger for så vidt angår ansøgninger om SMS-licenser indgivet fra 20. til 24. maj 1991 i sektoren for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 85, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 606/86 [1] om fastsættelse af de nærmere bestemmelser for anvendelsen af den supplerende mekanisme for samhandelen med mejeriprodukter indført til Spanien fra De Ti og fra Portugal, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 334/91 [2], fastsættes der vejledende lofter for 1991 for mælk og mejeriprodukter, ligesom det fastsættes, at disse lofter opdeles;

der er fra 20. til 24. maj 1991 indgivet SMS-licensansøgninger i De Ti og Portugal for mælk i pakninger med indhold af 2 liter og derunder der overstiger det vejledende loft, der er fastsat for andet kvartal;

efter tiltrædelsesaktens artikel 85, stk. 1, kan Kommissionen efter en hasteprocedure træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger, når det vejledende loft nås eller overskrides; som en forebyggende foranstaltning bør der, under hensyntagen til antallet af de indgivne ansøgninger, udstedes licenser for en vis procentsats af de for mælk ansøgte mængder, og enhver nyudstedelse af licenser for de pågældende produkter bør suspenderes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i forordning (EØF) nr. 606/86 omhandlede SMS-licensansøgninger, der er indgivet fra 20. til 24. maj 1991 i De Ti og Portugal og meddelt Kommissionen for mejeriprodukter henhørende under:

— mælk i pakninger med indhold af 2 liter og derunder (KN-kode ex 0401, 0403 og ex 0404),

2. Udstedelse af SMS-licenser for avennærnte produkter imøkommes for så vidt angår 27,30 % af mængderne for så vidt angår mængder ud over den i stk. 1 omhandlede procentsats, suspenderes midlertidigt.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. maj 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 58 af 1. 3. 1986, s. 28.
[2] EFT nr. L 39 af 13. 2. 1991, s. 15.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1422/91

af 29. maj 1991

om fastsættelse af importafgifter for melasse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 464/91 [2], særlig artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgiften på melasse er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 15/91 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1334/91 [4];

anvendelsen af de regler og kriterier, der er anført i forordning (EØF) nr. 15/91 på de oplysninger, som Kommissionen for øjeblikket råder over, fører til, at den for tiden gældende importafgift må ændres i overensstemmelse med artikel 1 i bilaget til nærværende forordning;

for at sikre at ordningen med importafgifter fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er basseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 [6], fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutær en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 28. maj 1991 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede importafgift fastsættes for melasse, også affarvet, henhørende under KN-kode 1703 10 00 og 1703 90 00, til 0,42 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. maj 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
(2) EFT nr. L 54 af 28. 2. 1991, s. 22.
(3) EFT nr. L 2 af 4. 1. 1991, s. 8.
(4) EFT nr. L 127 af 23. 5. 1991, s. 23.
(5) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(6) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1423/91

af 29. maj 1991

om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 464/91 [2], særlig artikel 19, stk. 4, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1324/91 [3], ændret ved forordning (EØF) nr. 1378/91 [4];

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1324/91 på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EØF) nr. 1785/81 fastsatte eksportrestitutioner for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i den ændrede forordning (EØF) nr. 1324/91, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. maj 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
[2] EFT nr. L 54 af 28. 2. 1991, s. 22.
[3] EFT nr. L 127 af 23. 5. 1991, s. 5.
[4] EFT nr. L 130 af 25. 5. 1991, s. 60.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. maj 1991 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

(ECU)

Produktkode	Restitutionsbeløb	
	pr. 100 kg	pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 90 100	34,57 (1)	
1701 11 90 910	34,20 (1)	
1701 11 90 950	(2)	
1701 12 90 100	34,57 (1)	
1701 12 90 910	34,20 (1)	
1701 12 90 950	(2)	
1701 91 00 000		0,3758
1701 99 10 100	37,58	
1701 99 10 910	37,18	
1701 99 10 950	37,18	
1701 99 90 100		0,3758

(1) Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 766/68.

(2) Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT nr. L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT nr. L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1424/91

af 29. maj 1991

om ophævelse af forordning (EØF) nr. 895/90 om anvendelse af toldsatsen i den fælles toldtarif på indførsler af citroner med oprindelse i Israel

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1627/75 af 25. juni 1975 om indførsel af citroner med oprindelse i Israel [1], særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 895/90 [2], har anvendt toldsatsen i den fælles toldtarif på indførsler af citroner med oprindelse i Israel;

i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1627/75 vedbliver denne ordning af være i kraft indtil de noteringer, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, i samme forordning — multipliceret med tilpasningskoefficienterne og efter fradrag af andre importafgifter end told — på tre på hinanden følgende børsdage på de af Fælleskabets repræsentative markeder, der har de laveste noteringer, forbliver lig med eller højere end den pris, der er defineret i artikel 3 i nævnte forordning;

den aktuelle udvikling af de noteringer, som er konstateret for varer med oprindelse i Israel på de repræsentative markeder, viser, at de i artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1627/75 fastsatte betingelser er opfyldt; derfor bør forordning (EØF) nr. 895/90, ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 895/90 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. maj 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne
Frans ANDRIESSEN
Næstformand

---

[1] EFT nr. L 165 af 28. 6. 1975, s. 9.
[2] EFT nr. L 92 af 7. 4. 1990, s. 40.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1425/91

af 29. maj 1991

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den femte dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 963/91

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 464/91 [2], særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 963/91 af 18. april 1991 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker [3], foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 963/91 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den femte dellicitation;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den femte dellicitation for hvidt sukker ifølge forordning (EØF) nr. 963/91 fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 41,213 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. maj 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1991.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
[2] EFT nr. L 54 af 28. 2. 1991, s. 22.
[3] EFT nr. L 100 af 20. 4. 1991, s. 9.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV
af 21. maj 1991
om rensning af byspildevand

(91/271/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 S,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen blev ved Rådets resolution af 28. juni 1988 om beskyttelse af Nordsøen og andre farvande i Fællesskabet (4) opfordret til at fremsætte forslag til foranstaltninger på fællesskabsplan til rensning af byspildevand;

forurening på grund af utilstrækkelig spildevandsrensning i en medlemsstat påvirker ofte andre medlemsstaters vandområder; handling på fællesskabsplan er således nødvendig i overensstemmelse med artikel 130 R;

for at forebygge negative påvirkninger af miljøet som følge af udledning af utilstrækkeligt renset byspildevand er der et generelt behov for sekundær rensning af byspildevand;

i følsomme områder må der kræves mere vidtgående rensning, og i nogle mindre følsomme områder vil primær rensning kunne betragtes som tilstrækkelig;

tilledning af industrispildevand til kloaknet samt udledning af spildevand og bortskaffelse af slam fra rensningsanlæg for byspildevand bør være underlagt generelle regler eller bestemmelser og/eller særlige godkendelser;

for udledning fra visse industrisektorer af biologisk nedbrydeligt industrispildevand, der ikke tilledes rensningsanlæg for byspildevand, før det udledes til vandrecipienter, bør der gælde relevante krav;

der bør tilskyndes til genanvendelse af slam fra spildevandsrensning; bortskaffelse af slam til overfladevand bør gradvis afvikles;

der er behov for overvågning af rensningsanlæg, vandrecipienter og bortskaffelsen af slam for at sikre, at miljøet beskyttes mod negativ påvirkning fra spildevandsudledning;

det er vigtigt at sikre, at oplysninger om udledning af byspildevand og slam offentliggøres i form af periodiske rapporter;

medlemsstaterne bør udarbejde og forelægge Kommissionen nationale programmer for gennemførelsen af dette direktiv;

der bør nedsættes et udvalg, der kan bistå Kommissionen med gennemførelsen af dette direktiv og dets tilpasning til den tekniske udvikling —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv vedrører opsamling, rensning og udledning af byspildevand samt rensning og udledning af spildevand fra visse industrisektorer.

(1) EFT nr. C 1 af 4. 1. 1990, s. 20, og EFT nr. C 287 af 15. 11. 1990, s. 11.
(2) EFT nr. C 260 af 15. 10. 1990, s. 185.
(3) EFT nr. C 168 af 10. 7. 1990, s. 36.
(4) EFT nr. C 209 af 9. 8. 1988, s. 3.

Formålet med direktivet er at beskytte miljøet mod negative påvirkninger fra ovennævnte spildevandsudledninger.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved :

1) »Byspildevand« husspildevand eller en blanding af husspildevand og industrispildevand og/eller regnvand fra befæstede arealer.

2) »Husspildevand« spildevand fra boligområder og serviceerhverv, som hovedsagelig stammer fra det menneskelige stofskifte og fra husholdninger.

3) »Industrispildevand« alt spildevand, der udledes fra ejendomme, som anvendes til handels- eller industriformål, bortset fra husspildevand og regnvand fra befæstede arealer.

4) »Byområde« et område, hvor befolkningen og/eller de økonomiske aktiviteter er tilstrækkelig koncentreret til, at byspildevand kan opsamles og ledes til et rensningsanlæg for byspildevand eller et endeligt udledningssted.

5) »Kloaknet« et system af rørledninger, der opsamler og transporterer byspildevand.

6) »1 PE (personækvivalent)« den mængde organisk stof, der kan nedbrydes biologisk med et fem-døgns biokemisk iltforbrug (BOD_5) på 60 g ilt pr. dag.

7) »Primær rensning« mekanisk og/eller kemisk rensning af byspildevand, der består i sedimentation af suspenderet stof eller i andre processer, hvor det tilledte spildevands BOD_5 reduceres med mindst 20 % før udledning, og den samlede mængde suspenderet stof i det tilledte spildevand nedbringes med mindst 50 %.

8) »Sekundær rensning« rensning af byspildevand ved en proces, som almindeligvis består af biologisk rensning efterfulgt af en sekundær sedimentation, eller ved en anden proces, som indebærer overholdelse af kravene i tabel 1 i bilag I.

9) »Passende rensning« rensning af byspildevand ved en sådan proces og/eller et sådant bortskaffelsessystem, at vandrecipienten efter udledningen af spildevandet kan opfylde de relevante kvalitetsmålsætninger og de relevante bestemmelser i dette og andre EF-direktiver.

10) »Slam« restproduktet, både behandlet og ubehandlet, fra rensning af byspildevand i rensningsanlæg.

11) »Eutrofiering« vands berigelse med næringssalte, især kvælstof- og/eller phosphorforbindelser, der medfører øget algevækst og udvikling af højere former for planteliv, som igen resulterer i en uønsket forstyrrelse af balancen mellem organismerne i vandet og af vandets kvalitet.

12) »Flodmunding« overgangsområdet mellem ferskvand og kystnære vandområder ved en flods udmunding. Medlemsstaterne fastsætter de ydre grænser (søværts) for flodmundinger med henblik på dette direktiv som led i gennemførelsesprogrammet efter bestemmelserne i artikel 17, stk. 1 og 2.

13) »Kystnære vandområder« vandområder uden for lavvandslinjen eller uden for en flodmundings ydre grænse.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne skal sikre, at alle byområder bliver forsynet med kloaknet til opsamling af byspildevand

— senest den 31. december 2000 for byområder med over 15 000 personækvivalenter (PE), og

— senest den 31. december 2005 for byområder med mellem 2 000 og 15 000 PE.

For så vidt angår byspildevand, som udledes til vandrecipienter, der betragtes som »følsomme områder« som defineret i artikel 5, skal medlemsstaterne sikre, at der etableres kloaknet senest den 31. december 1998 for byområder med over 10 000 PE.

Hvor det ikke er velbegrundet at etablere et kloaknet, enten fordi det ikke vil gavne miljøet, eller fordi det vil medføre urimelige udgifter, anvendes der individuelle systemer eller andre egnede systemer, som sikrer samme miljøbeskyttelsesniveau.

2. De i stk. 1 omhandlede kloaknet skal opfylde kravene i bilag I, litra A. Disse krav kan ændres efter fremgangsmåden i artikel 18.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne skal sikre, at byspildevand, der tilledes kloaknet, før udledningen underkastes sekundær rensning eller en tilsvarende rensning efter følgende plan :

— senest den 31. december 2000 for så vidt angår samtlige udledninger fra byområder med over 15 000 PE ;

— senest den 31. december 2005 for så vidt angår samtlige udledninger fra byområder med mellem 10 000 og 15 000 PE ;

— senest den 31. december 2005 for så vidt angår udledninger til ferskvand og flodmundinger fra byområder med mellem 2 000 og 10 000 PE.

2. Udledninger af byspildevand til vandrecipienter i højtliggende bjergområder (over 1 500 m over havoverfladen), hvor det på grund af lave temperaturer er vanskeligt at foretage en effektiv biologisk rensning, kan renses mindre vidtgående end foreskrevet i stk. 1, når det af indgående undersøgelser fremgår, at udledningerne ikke vil påvirke miljøet negativt.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand skal opfylde de relevante krav i bilag I, litra B. Disse krav kan ændres efter fremgangsmåden i artikel 18.

4. Mængden udtrykt i PE skal beregnes på grundlag af den maksimale gennemsnitlige ugentlige mængde, der tilledes rensningsanlægget i løbet af året, bortset fra, hvad der skyldes usædvanlige omstændigheder som f.eks. kraftige regnskyl.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne skal med henblik på anvendelsen af stk. 2 senest den 31. december 1993 kortlægge følsomme områder efter de kriterier, som er fastlagt i bilag II.

2. Medlemsstaterne sørger for, at byspildevand, der tilledes kloaknet, senest den 31. december 1998 renses mere vidtgående end beskrevet i artikel 4, før det udledes til følsomme områder, for så vidt angår alle udledninger fra byområder med over 10 000 PE.

3. De i stk. 2 omhandlede udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand skal opfylde de relevante krav i bilag I, litra B. Disse krav kan ændres efter fremgangsmåden i artikel 18.

4. Som alternativ behøver de krav til de enkelte anlæg, der er fastsat i stk. 2 og 3, ikke anvendes i følsomme områder, hvor det kan dokumenteres, at den procentvise nedbringelse af forurenende stoffer i den samlede mængde spildevand, der udledes til rensningsanlæg i det pågældende område, er mindst 75 % for total phosphor og mindst 75 % for total kvælstof.

5. Stk. 2, 3 og 4 gælder for udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand, der ligger i følsomme områders relevante afstrømningsområder, og som bidrager til forureningen af disse områder.

I tilfælde, hvor ovennævnte afstrømningsområder helt eller delvis ligger i en anden medlemsstat, anvendes artikel 9.

6. Medlemsstaterne skal sikre, at kortlægningen af følsomme områder revideres mindst hvert fjerde år.

7. Medlemsstaterne skal sikre, at de områder, der kortlægges som følsomme efter en revision i henhold til stk. 6, opfylder ovennævnte krav inden syv år.

8. En medlemsstat behøver ikke at kortlægge følsomme områder i forbindelse med dette direktiv, hvis den foretager den rensning, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4, i hele sit område.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne kan med henblik på anvendelsen af stk. 2 senest den 31. december 1993 kortlægge mindre følsomme områder efter de kriterier, som er fastlagt i bilag II.

2. Udledninger af byspildevand fra byområder med mellem 10 000 og 150 000 PE til kystnære vandområder og fra byområder med mellem 2 000 og 10 000 PE til flodmundinger i områder som omhandlet i stk. 1 kan renses mindre vidtgående end foreskrevet i artikel 4, såfremt

— udledningerne mindst underkastes en primær rensning som defineret i artikel 2, nr. 7, i overensstemmelse med kontrolprocedurerne i bilag I, litra D;

— det af omfattende undersøgelser fremgår, at udledningerne ikke vil påvirke miljøet negativt.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle relevante oplysninger om ovennævnte undersøgelser.

3. Dersom Kommissionen finder, at betingelserne i stk. 2 ikke er opfyldt, forelægger den Rådet passende forslag.

4. Medlemsstaterne skal sikre, at kortlægningen af mindre følsomme områder revideres mindst hvert fjerde år.

5. Medlemsstaterne skal sikre, at områder, der ikke længere kortlægges som mindre følsomme, opfylder de relevante krav i artikel 4 og 5 inden syv år.

Artikel 7

Medlemsstaterne skal sikre, at byspildevand, der tilledes kloaknet, senest den 31. december 2005 før udledningen underkastes passende rensning som defineret i artikel 2, nr. 9, i følgende tilfælde:

— ved udledninger til ferskvand og flodmundinger fra byområder med under 2 000 PE;

— ved udledninger til kystnære vandområder fra byområder med under 10 000 PE.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne kan i undtagelsestilfælde, der skyldes tekniske problemer, for geografisk afgrænsede befolkningsgrupper forelægge Kommissionen en særlig anmodning om en længere frist til at opfylde kravene i artikel 4.

2. I anmodningen, der skal være behørigt begrundet, skal der gøres rede for de tekniske vanskeligheder, der er tale om, og den skal indeholde forslag til en handlingsplan med en passende tidsplan for gennemførelse af målsætningerne i dette direktiv. Tidsplanen skal indgå i gennemførelsesprogrammet i henhold til artikel 17.

3. Kun tekniske grunde kan godtages, og den i stk. 1 nævnte frist kan ikke forlænges ud over den 31. december 2005.

4. Kommissionen undersøger anmodningen og træffer passende foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 18.

5. Under særlige omstændigheder, når det kan påvises, at en mere vidtgående rensning ikke vil gavne miljøet, kan udledninger til mindre følsomme områder af spildevand fra byområder med over 150 000 PE underkastes en rensning som den, der er foreskrevet i artikel 6 for spildevand fra byområder med mellem 10 000 og 150 000 PE.

Under sådanne omstændigheder skal medlemsstaterne på forhånd forelægge relevant dokumentation for Kommissionen. Denne undersøger sagen og træffer passende foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 18.

Artikel 9

Hvis et vandområde, der hører ind under en medlemsstats jurisdiktion, påvirkes negativt af udledninger af byspildevand fra en anden medlemsstat, kan den medlemsstat, hvis vandområde påvirkes negativt, meddele den anden medlemsstat og Kommissionen dette.

De berørte medlemsstater skal, hvor det er hensigtsmæssigt sammen med Kommissionen, iværksætte den nødvendige samordning med henblik på at identificere de pågældende udledninger, og iværksætte de foranstaltninger, der skal træffes ved kilden for at beskytte de påvirkede vandområder, med henblik på at sikre, at dette direktivs bestemmelser overholdes.

Artikel 10

Medlemsstaterne skal sikre, at de rensningsanlæg for byspildevand, der bygges for at efterkomme kravene i artikel 4, 5, 6 og 7, projekteres, opføres, drives og vedligeholdes således, at de har tilstrækkelig funktionsduelighed under alle normale lokale vejrforhold. Ved projekteringen af anlæggene skal der tages hensyn til sæsonbestemte svingninger i spildevandsmængden.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne skal sikre, at den ansvarlige myndighed eller det relevante organ senest den 31. december 1993 på forhånd fastsætter bestemmelser om og/eller giver særlige godkendelser til tilledning af industrispildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand.

2. Bestemmelserne og/eller de særlige godkendelser skal opfylde kravene i bilag I, litra C. Disse krav kan ændres efter fremgangsmåden i artikel 18.

3. Bestemmelserne og de særlige godkendelser skal med jævne mellemrum tages op til fornyet overvejelse og om nødvendigt tilpasses.

Artikel 12

1. Renset spildevand skal genanvendes, når dette er hensigtsmæssigt. Vandet skal bortskaffes således, at miljøet udsættes for mindst mulig negativ påvirkning.

2. De ansvarlige myndigheder eller relevante organer skal sikre, at bortskaffelse af spildevand fra rensningsanlæg for byspildevand foregår i henhold til forudgående bestemmelser og/eller særlige godkendelser.

3. Forudgående bestemmelser om og/eller særlige godkendelser til udledning fra rensningsanlæg for byspildevand i henhold til stk. 2, i byområder med mellem 2 000 og 10 000 PE for så vidt angår udledning til ferskvand og flodmundinger, og i byområder med 10 000 PE eller mere for alle udledninger, skal indeholde sådanne betingelser, at de relevante krav i bilag I, litra B, opfyldes. Disse krav kan ændres efter fremgangsmåden i artikel 18.

4. Bestemmelserne og/eller tilladelserne skal med jævne mellemrum tages op til fornyet overvejelse og om nødvendigt tilpasses.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne skal sikre, at biologisk nedbrydeligt industrispildevand fra virksomheder, der falder ind under de i bilag III anførte industrisektorer, når det ikke ledes til rensningsanlæg for byspildevand før udledning til vandrecipienten, senest den 31. december 2000 før udledning opfylder de krav, der er opstillet i forudgående bestemmelser og/eller særlige godkendelser fra den ansvarlige myndighed eller det relevante organ, for så vidt angår samtlige udledninger fra virksomheder med 4 000 PE eller mere.

2. Senest den 31. december 1993 skal de ansvarlige myndigheder eller relevante organer i medlemsstaterne fastsætte krav, der er afpasset efter arten af den pågældende industri, til udledningen af denne form for spildevand.

3. Kommissionen foretager en sammenligning af medlemsstaternes krav senest den 31. december 1994. Den offentliggør resultaterne i en rapport og fremsætter om nødvendigt passende forslag.

Artikel 14

1. Slam fra rensningsanlæg skal genanvendes, når dette er hensigtsmæssigt. Slammet skal bortskaffes således, at miljøet udsættes for mindst mulig negativ påvirkning.

2. De kompetente myndigheder eller relevante organer skal sikre, at bortskaffelse af slam fra rensningsanlæg for byspildevand senest den 31. december 1998 undergives generelle regler, registrering eller godkendelse.

3. Medlemsstaterne skal sikre, at der senest den 31. december 1998 er sket en gradvis afvikling af bortskaffelsen af slam til overfladevand ved dumpning fra skibe, ved udledning gennem rørledninger eller på anden måde.

4. Indtil den i stk. 3 omhandlede bortskaffelse er ophørt, skal medlemsstaterne sikre, at der udstedes tilladelser til bortskaffelsen for den samlede mængde giftige persistente eller bioakkumulerbare stoffer i slam, der bortskaffes til overfladevand, og at der sker en gradvis nedbringelse af mængden.

Artikel 15

1. De ansvarlige myndigheder eller relevante organer skal overvåge

— udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand for i overensstemmelse med kontrolprocedurerne i bilag I, litra D, at sikre, at kravene i bilag I, litra B, overholdes;

— mængden og sammensætningen af det slam, der bortskaffes til overfladevand.

2. De ansvarlige myndigheder eller relevante organer skal føre kontrol med vandrecipienter, der modtager udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand og direkte udledninger efter artikel 13, i tilfælde, hvor det kan forventes, at recipientmiljøet vil blive påvirket i væsentlig grad.

3. Ved udledning, som er undergivet bestemmelserne i artikel 6, og ved bortskaffelse af slam til overfladevand skal medlemsstaterne føre kontrol og foretage eventuelle andre relevante undersøgelser for at kontrollere, at udledningen eller bortskaffelsen ikke påvirker miljøet negativt.

4. Medlemsstaten skal opbevare de oplysninger, som de ansvarlige myndigheder eller relevante organer har indsamlet i henhold til stk. 1, 2 og 3, og stille dem til rådighed for Kommissionen inden seks måneder efter at være blevet anmodet herom.

5. Retningslinjerne for den i stk. 1, 2 og 3 omhandlede kontrol kan udformes efter fremgangsmåden i artikel 18.

Artikel 16

Uden at det berører gennemførelsen af bestemmelserne i Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger (1), skal medlemsstaterne sikre, at de relevante myndigheder eller organer hvert andet år offentliggør en situationsrapport om bortskaffelsen af byspildevand og slam i deres område. Medlemsstaterne skal sende Kommissionen disse rapporter, så snart de er offentliggjort.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne skal senest den 31. december 1993 udarbejde et program for gennemførelsen af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne skal senest den 30. juni 1994 give Kommissionen oplysninger om dette program.

3. Medlemsstaterne skal, om nødvendigt, senest den 30. juni hvert andet år sende Kommissionen en ajourføring af de i stk. 2 omhandlede oplysninger.

4. De metoder og formkrav, der skal anvendes ved underretning om de nationale programmer, udformes efter fremgangsmåden i artikel 18. Ændringer af disse metoder og formkrav vedtages efter samme fremgangsmåde.

5. Kommissionen skal hvert andet år gennemgå og vurdere de oplysninger, den modtager i henhold til stk. 2 og 3, og offentliggøre en rapport herom.

Artikel 18

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

(1) EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990, s. 56.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke inden tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse for Rådet truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig mod de nævnte foranstaltninger.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 20

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. maj 1991.

På Rådets vegne

R. STEICHEN

Formand

BILAG I

KRAV GÆLDENDE FOR BYSPILDEVAND

A. Kloaknet (1)

Ved anlæggelsen af kloaknet skal der tages hensyn til kravene til spildevandsrensning.

Kloaknet skal projekteres, etableres og vedligeholdes i overensstemmelse med den mest avancerede tekniske viden — dog uden at det medfører urimelige udgifter — navnlig med hensyn til:

— mængden af byspildevand og dets beskaffenhed;

— forebyggelse af lækager;

— begrænsning af forureningen af vandrecipienter som følge af overløb efter voldsomt uvejr.

B. Udledning fra rensningsanlæg for byspildevand til vandrecipienter (1)

1. Rensningsanlæg skal projekteres eller ændres således, at der kan udtages repræsentative prøver af det tilledte spildevand og af det rensede spildevand, før det udledes til vandrecipienten.

2. Udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand, der skal renses i henhold til direktivets artikel 4 og 5, skal opfylde de i tabel 1 anførte krav.

3. Udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand til følsomme områder, som er udsat for eutrofiering, som kortlagt i henhold til bilag II, litra A, underlitra a), skal herudover opfylde de i tabel 2 i dette bilag anførte krav.

4. Der skal stilles strengere krav end de i tabel 1 og/eller 2 anførte, hvis det er nødvendigt for at sikre, at kravene i andre relevante direktiver til vandrecipienterne kan opfyldes.

5. Udledningsstederne for byspildevand skal i videst muligt omfang vælges således, at vandrecipienten påvirkes mindst muligt.

C. Industrispildevand

Industrispildevand, der tilledes kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand, skal forinden underkastes fornøden forrensning med henblik på:

— at beskytte helbredet hos det personale, der arbejder ved kloaknettet og på rensningsanlæggene

— at sikre, at kloaknettet, rensningsanlæggene og det dertil knyttede materiel ikke beskadiges

— at sikre, at rensningsanlæggets drift og behandlingen af slammet ikke hindres

— at sikre, at udledninger fra rensningsanlæggene ikke påvirker miljøet negativt eller bevirker, at kravene i andre EF-direktiver til vandrecipienten ikke kan opfyldes

— at sikre, at slam kan bortskaffes på en forsvarlig og miljømæssigt acceptabel måde.

D. Referencemetoder til brug ved kontrol med og evaluering af resultater

1. Medlemsstaterne skal sikre, at der anvendes en kontrolmetode, som mindst svarer til de nedenfor beskrevne krav.

   Alternative metoder til de i nr. 2, 3 og 4 nævnte kan anvendes, hvis det kan dokumenteres, at der opnås tilsvarende resultater.

   Medlemsstaterne skal give Kommissionen alle relevante oplysninger om den anvendte metode. Hvis Kommissionen mener, at betingelserne i nr. 2, 3 og 4 ikke er opfyldt, forelægger den et passende forslag for Rådet.

(1) Eftersom det i praksis er umuligt at etablere kloaknet og rensningsanlæg på en sådan måde, at alt spildevand kan renses under forhold som f.eks. usædvanlige, kraftige regnskyl, skal medlemsstaterne træffe afgørelse om foranstaltninger til begrænsning af forureningen som følge af overløb efter voldsomt uvejr. Sådanne foranstaltninger kunne baseres på fortyndingshastighed, rensningskapacitet i forhold til tørtvejrsafstrømningen eller kunne fastsætte et bestemt acceptabelt antal overløb pr. år.

2. Der indsamles flowproportionale eller tidsproportionale 24-timers prøver på samme veldefinerede sted ved rensningsanlæggets udløb og om nødvendigt ved indløbet for at kontrollere, at det udledte spildevand opfylder de i dette direktiv fastlagte krav.

   Der skal gøres brug af afprøvet international laboratoriepraksis for at begrænse forringelsen af prøverne mest muligt i tidsrummet fra indsamlingen til gennemførelsen af analysen.

3. Det antal prøver, der mindst skal tages pr. år, fastsættes i forhold til rensningsanlæggets størrelse, og prøverne tages med regelmæssige mellemrum i årets løb efter følgende regler:

2 000 til 9 999 PE:	12 prøver i løbet af det første år; derefter 4 prøver om året, hvis det kan dokumenteres, at spildevandet i løbet af det første år opfylder bestemmelserne i dette direktiv; hvis en af de 4 prøver ikke opfylder kravene, skal der tages 12 prøver i det efterfølgende år.
10 000 til 49 999 PE:	12 prøver
50 000 PE og derover:	24 prøver.

4. Renset spildevand skal anses for at overholde de relevante parametre, hvis spildevandsprøverne viser, at vandet for hver relevant parameter isoleret betragtet er i overensstemmelse med den relevante grænseværdi efter følgende retningslinjer:

   a) For de parametre, der er anført i tabel 1 og i artikel 2, nr. 7, er det største tilladte antal prøver, der ikke opfylder kravene i tabel 1 og i artikel 2, nr. 7, udtrykt i koncentration og/eller i procentvis nedbringelse, angivet i tabel 3.

   b) For de parametre i tabel 1, der er udtrykt i koncentration, må prøver, der ikke opfylder kravene, under normale driftsvilkår ikke afvige fra grænseværdierne med mere end 100 %. For så vidt angår grænseværdierne for koncentrationer i forbindelse med suspenderet stof kan afvigelser på indtil 150 % accepteres.

   c) For de parametre, der er anført i tabel 2, skal det årlige gennemsnit for prøverne for hver enkelt parameter være i overensstemmelse med de relevante grænseværdier.

5. Ekstreme værdier for den pågældende vandkvalitet tages ikke i betragtning, når de skyldes usædvanlige omstændigheder som f.eks. kraftige regnskyl.

Tabel 1: Krav gældende for udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand i henhold til direktivets artikel 4 og 5. Koncentrationen eller den procentvise nedbringelse skal anvendes.

Parametre	Koncentration	Mindste procentvise nedbringelse (1)	Reference-målemetode
Biokemisk iltforbrug (BOD_5 ved 20 °C) uden nitrifikation (2)	25 mg/l O_2	70 til 90 40 i relation til artikel 4, stk. 2	Homogeniseret, ufiltreret, udekanteret prøve. Måling af opløst ilt før og efter fem døgns inkubation ved 20 °C ± 1 °C i fuldstændigt mørke. Tilsætning af en nitrifikationsinhibitor
Kemisk iltforbrug (COD)	125 mg/l O_2	75	Homogeniseret, ufiltreret, udekanteret prøve. Kaliumdikromatmetode
Suspenderet stof	35 mg/l (3) 35 i relation til artikel 4, stk. 2 (over 10 000 PE) 60 i relation til artikel 4, stk. 2 (mellem 2 000 og 10 000 PE)	90 (3) 90 i relation til artikel 4, stk. 2 (over 10 000 PE) 70 i relation til artikel 4, stk. 2 (mellem 2 000 og 10 000 PE)	— Filtrering af en repræsentativ prøve gennem en 0,45 µm filtermembran. Tørring ved 105 °C og vejning. — Centrifugering af en repræsentativ prøve (i mindst 5 minutter med gennemsnitsacceleration på 2 800 til 3 200 g), tørring ved 105 °C og vejning.

(1) Nedbringelse i forhold til mængden i det tilledte spildevand.
(2) Denne parameter kan erstattes af en anden parameter: total organisk kulstof i vandet (TOC) eller totalt iltforbrug (TOD), hvis der kan fastslås en sammenhæng mellem BOD_5 og erstatningsparameteren.
(3) Dette krav er fakultativt.

Analyser af udledninger efter behandling i laguner skal udføres på grundlag af filtrerede prøver; koncentrationen af suspenderet stof i prøver af ufiltreret vand må dog ikke overstige 150 mg/l.

Tabel 2: Krav gældende for udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand til følsomme områder, som er udsat for eutrofiering, som kortlagt i henhold til bilag II, litra A, underlitra a). Den ene eller begge parametrene anvendes afhængigt af de lokale forhold. Koncentrationen eller den procentvise nedbringelse skal anvendes.

Parameter	Koncentration	Mindste procentvise nedbringelse (1)	Referencemålemetode
Total phosphor	2 mg/l P (10 000 - 100 000 PE) 1 mg/l P (over 100 000 PE)	80	Molekylabsorptionsspektrofotometri
Total kvælstof (2)	15 mg/l N (10 000 - 100 000 PE) 10 mg/l N (over 100 000 PE) (3)	70 til 80	Molekylabsorptionsspektrofotometri

(1) Nedbringelse i forhold til mængden i det tilledte spildevand.

(2) Total kvælstof betyder: Summen af den totale mængde Kjeldahl-kvælstof (organisk N + NH_3), nitrat (NO_3)-kvælstof og nitrit (NO_2)-kvælstof.

(3) Alternativt må det daglige gennemsnit ikke overstige 20 mg/l N. Grundlaget for dette krav er en vandtemperatur på 12° C eller derover, når rensningsanlæggets biologiske reaktor er i drift. Temperaturkravet kan eventuelt erstattes med en begrænset prøveudtagningsperiode, hvor der tages hensyn til de regionale vejrforhold. Dette alternativ kan anvendes, hvis det kan dokumenteres, at stk. 1 i bilag I, litra D, er opfyldt.

Tabel 3

Serier af prøver taget i et givet år	Største tilladte antal prøver, der ikke opfylder kravene
4-7	1
8-16	2
17-28	3
29-40	4
41-53	5
54-67	6
68-81	7
82-95	8
96-110	9
111-125	10
126-140	11
141-155	12
156-171	13
172-187	14
188-203	15
204-219	16
220-235	17
236-251	18
252-268	19
269-284	20
285-300	21
301-317	22
318-334	23
335-350	24
351-365	25

BILAG II

KRITERIER FOR KORTLÆGGELSE AF FØLSOMME OG MINDRE FØLSOMME OMRÅDER

A. Følsomme områder

Et vandmiljø skal kortlægges som følsomt område, hvis det falder ind under en af følgende grupper:

a) Naturlige ferskvandssøer, andre ferskvandsområder, flodmundinger og kystnære vandområder, der er eutrofierede, eller som i nær fremtid kan blive eutrofierede, hvis der ikke træffes beskyttende foranstaltninger.

Følgende faktorer kan tages i betragtning, når det overvejes, hvilke næringssalte der skal reduceres ved yderligere rensning:

i) Søer og vandløb, der løber ud i søer/reservoirer/lukkede bugter med ringe vandudskiftning, hvorved der kan ske en akkumulering. I disse områder bør phosphor fjernes, medmindre det kan påvises, at dette ikke vil have nogen indflydelse på eutrofieringsgraden. Ved udledninger fra store byområder kan det også overvejes at fjerne kvælstof.

ii) Flodmundinger, bugter og andre kystnære vandområder, som har ringe vandudskiftning, eller hvortil der udledes store mængder næringssalte. Udledninger fra små bysamfund er normalt af mindre betydning i disse områder, men for store byområders vedkommende bør phosphor og/eller kvælstof fjernes, medmindre det kan påvises, at dette ikke vil have nogen indflydelse på eutrofieringsgraden.

b) Fersk overfladevand beregnet til indvinding af drikkevand, som ville indeholde en højere nitratkoncentration end den, der er fastsat i de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 75/440/EØF af 16. juni 1975 om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne [1], hvis der ikke træffes foranstaltninger.

c) Områder, hvor der kræves yderligere rensning end den i artikel 4 foreskrevne for at opfylde Rådets direktiver.

B. Mindre følsomme områder

Et hav eller havområde kan kortlægges som mindre følsomt område, hvis udledningen af spildevand ikke påvirker miljøet negativt på grund af områdets morfologi, hydrologi eller særlige hydrauliske forhold.

Medlemsstaterne skal, når de kortlægger mindre følsomme områder, tage hensyn til risikoen for, at udledt spildevand kan blive ført til tilgrænsende områder, hvor det kan påvirke miljøet negativt. Medlemsstaterne skal anerkende forekomsten af følsomme områder uden for deres nationale jurisdiktion.

Følgende faktorer skal tages i betragtning ved kortlæggelse af mindre følsomme områder:

Åbne bugter, flodmundinger og andre kystnære vandområder med god vandudskiftning, som ikke er udsat for eutrofiering eller iltsvind, eller som ikke forventes at blive eutrofierede eller udvikle iltsvind på grund af udledning af byspildevand.

---

[1] EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 34, som ændret ved direktiv 79/869/EØF (EFT nr. L 271 af 29. 10. 1979, s. 44).

BILAG III

INDUSTRISEKTORER

1. Forarbejdning af mælk
2. Fremstilling af frugt- og grønsagsprodukter
3. Fremstilling og aftapning på flasker af alkoholfrie drikkevarer
4. Forarbejdning af kartofler
5. Kødindustrien
6. Bryggerier
7. Fremstilling af alkohol og alkoholholdige drikkevarer
8. Fremstilling af foder på basis af planteprodukter
9. Fremstilling af gelatine og lim af huder, skind og ben.
10. Malterier
11. Fiskeforarbejdning.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. maj 1991

om bemyndigelse af Den Franske Republik til midlertidigt at tillade handel med frø af majs, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/402/EØF og frø af solsikke, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 69/208/EØF

(91/272/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med sædekorn (1), senest ændret ved direktiv 90/654/EØF (2), særlig artikel 17,

under henvisning til Rådets direktiv 69/208/EØF af 30. juni 1969 om handel med frø af olie- og spindplanter (3), senest ændret ved direktiv 90/654/EØF, særlig artikel 16,

under henvisning til anmodning fra Den Franske Republik, og

ud fra følgende betragtninger:

I Frankrig var der i 1990 en utilstrækkelig produktion af frø af en bestemt sort af majs, der opfylder de i direktiv 66/402/EØF fastsatte krav, og landets behov er således ikke dækket;

i Frankrig var der i 1990 en utilstrækkelig produktion af frø af visse sorter af solsikke, der opfylder de i direktiv 69/208/EØF fastsatte krav, og landets behov er således ikke dækket;

det er ikke muligt på tilfredsstillende måde at dække dette behov med frø, der opfylder alle de i nævnte direktiver fastsatte krav, fra andre medlemsstater eller fra tredjelande;

Frankrig bør derfor bemyndiges til for en periode, der udløber den 31. maj 1991, at tillade handel med frø af ovennævnte arter, når det gælder sorter, der ikke er anført i den fælles sortsliste over landbrugsplantearter og heller ikke i medlemsstatens nationale sortsliste eller andre medlemsstaters nationale sortslister;

desuden bør andre medlemsstater, der er i stand til at forsyne Frankrig med sådanne frø, der ikke opfylder kravene i de nævnte direktiver, bemyndiges til at tillade handel med sådanne frø under forudsætning af, at de er bestemt for Frankrig;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den Franske Republik bemyndiges til for en periode, der udløber den 31. maj 1991, at tillade handel på sit område med højst 452 tons majsfrø (Zea mays L.) af sorten »Waxy«, der har et FAO-tal på højst 550, og som ikke er anført i den fælles sortsliste over landbrugsplantearter og heller ikke i medlemsstatens nationale sortsliste eller i andre medlemsstaters nationale sortslister. På den officielle etiket skal være anført: »Udelukkende bestemt for Frankrig«.

Artikel 2

De øvrige medlemsstater bemyndiges til på de i artikel 1 fastsatte betingelser at tillade handel på deres område med højst 452 tons majsfrø af de nævnte sorter, under forudsætning af at de udelukkende er bestemt for Frankrig. På den officielle etiket skal være anført: »Udelukkende bestemt for Frankrig«.

(1) EFT nr. 125 af 11. 7. 1966, s. 2309/66.
(2) EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 48.
(3) EFT nr. L 169 af 10. 7. 1969, s. 3.

Artikel 3

Den Franske Republik bemyndiges til for en periode, der udløber den 31. maj 1991, at tillade handel på sit område med højst 70 tons frø af solsikke (Helianthus annuus L.) af sorter med et indhold af oliesyre på mindst 80 % af den samlede fedtsyrefraktion, og som ikke er anført i den fælles sortsliste over landbrugsplantearter og heller ikke i medlemsstatens nationale sortslister eller i andre medlemsstaters nationale sortslister.

Artikel 4

De øvrige medlemsstater bemyndiges til på de i artikel 3 fastsatte betingelser at tillade handel på deres område med højst 70 tons frø af solsikke af de nævnte sorter, under forudsætning af at de udelukkende er bestemt for Frankrig. På den officielle etiket skal være anført: »Udelukkende bestemt for Frankrig«.

Artikel 5

Medlemsstaterne giver inden den 31. juli 1991 Kommissionen meddelelse om, hvor store mængder frø der er afsat på deres område i medfør af denne beslutning. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. maj 1991

om indgivelse af ansøgninger om præmie for opretholdelse af besætninger af ammekøer i Irland for produktionsåret 1991/92

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(91/273/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1357/80 af 5. juni 1980 om indførelse af en præmieordning for opretholdelse af besætninger af ammekøer (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90 (2), særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Perioden for indgivelse af ansøgninger om præmie for opretholdelse af besætninger af ammekøer fastlagt i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1244/82 (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2079/90 (4), og periodens begyndelse er i nævnte forordning fastsat til den 15. juni;

Irland har vedtaget gennemgribende ændringer i sine gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen i oksekødsektoren;

produktionsåret 1991/92 må således betragtes som en overgangsperiode;

for at gøre det lettere at behandle præmieansøgningerne og at tilrettelægge og gennemføre kontrollen og inspektionen på stedet bør det tillades Irland på dets anmodning at indlede perioden for indgivelse af ansøgninger den 15. maj 1991 for produktionsåret 1991/92; denne undtagelse tilstås, uden at de andre bestemmelser i forordning (EØF) nr. 1244/82 tilsidesættes, bl.a. vedrørende fristen for betalingen af præmien og den omregningskurs, der skal anvendes for at bestemme præmiens størrelse;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Irland tillades for produktionsåret 1991/92 at indlede perioden for indgivelse af ansøgninger om præmier for opretholdelse af besætninger af ammekøer den 15. maj 1991.

Denne beslutning anvendes, uden at de andre bestemmelser i forordning (EØF) nr. 1244/82 tilsidesættes.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Irland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

(1) EFT nr. L 140 af 5. 6. 1980, s. 1.
(2) EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.
(3) EFT nr. L 143 af 20. 5. 1982, s. 20.
(4) EFT nr. L 190 af 21. 7. 1990, s. 15.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. maj 1991

om den i Rådets direktiv 90/220/EØF, artikel 10, omtalte fortegnelse over fællesskabsregler

(91/274/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer [1], særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen skal inden udgangen af april 1991 udarbejde en fortegnelse over fællesskabsregler, der indeholder bestemmelser, som svarer til bestemmelserne i direktiv 90/220/EØF om en særlig miljørisikovurdering af produkter;

Kommissionen har gennemgået de gældende fællesskabsregler, men ikke fundet sådanne bestemmelser;

listen skal gennemgås på ny med jævne mellemrum og i givet fald revideres;

medlemsstaternes repræsentantudvalg har efter proceduren i artikel 21 i direktiv 90/220/EØF afgivet positiv udtalelse om denne beslutning —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

På datoen for denne beslutnings vedtagelse findes der ingen fællesskabsregler, der indeholder bestemmelser, som svarer til bestemmelserne i direktiv 90/220/EØF om en særlig miljørisikovurdering af produkter.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Carlo RIPA DI MEANA

Medlem af Kommissionen

[1] EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. maj 1991

om importlicenser for varer inden for oksekødsektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia

(91/275/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 715/90 af 5. marts 1990 om den ordning, der skal gælde for landbrugsprodukter og visse andre varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 523/91 [2], særlig artikel 27,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2377/80 af 4. september 1980 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 815/91 [4], særlig artikel 15, stk. 6, litra b), i), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 715/90 åbnes der mulighed for udstedelse af importlicenser for produkter fra oksekødsektoren; indførslerne må imidlertid ikke overstige de mængder, som er fastsat for hvert af disse eksporterende tredjelande;

de licensansøgninger, der er indgivet i perioden 1. til 10. maj 1991, udtrykt som udbenet kød, i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 2377/80, overstiger for produkter med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia ikke de disponible mængder for disse lande; det er derfor muligt at udstede importlicenser for de mængder, der er anmodet om licens for;

de restmængder, for hvilke der kan ansøges om licenser fra den 1. juni 1991, bør fastsættes, uden at den samlede mængde på 49 600 tons overskrides;

det bør understreges, at denne beslutning ikke tilsidesætter bestemmelser i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande [5], senest ændret ved direktiv 91/69/EØF [6] —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Nedenstående medlemsstater udsteder den 21. maj 1991 importlicenser for produkter fra oksekødsektoren, udtrykt som udbenet kød, med oprindelse i visse stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet, for nedenstående mængder og oprindelseslande:

Tyskland:

— 620,00 tons med oprindelse i Botswana
— 175,00 tons med oprindelse i Swaziland

Det Forenede Kongerige:

— 821,00 tons med oprindelse i Botswana
— 93,80 tons med oprindelse i Zimbabwe
— 848,00 tons med oprindelse i Namibia

Nederlandene:

— 533,60 tons med oprindelse i Botswana.

Artikel 2

Der kan i overensstemmelse med artikel 15, stk. 6, litra b), ii), i forordning (EØF) nr. 2377/80 indgives licensansøgninger i løbet af de ti første dage af juni 1991 for følgende mængder udbenet oksekød:

— Botswana:	14 697,80 tons
— Kenya:	142,00 tons
— Madagaskar:	7 566,50 tons
— Swaziland:	2 888,00 tons
— Zimbabwe:	8 998,71 tons
— Namibia:	8 709,99 tons.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 84 af 30. 3. 1990, s. 85.
(2) EFT nr. L 58 af 5. 3. 1991, s. 1.
(3) EFT nr. L 241 af 13. 9. 1980, s. 5.
(4) EFT nr. L 83 af 3. 4. 1991, s. 6.
(5) EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.
(6) EFT nr. L 46 af 19. 2. 1991, s. 37.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. maj 1991

om ændring af beslutning 90/14/EØF om opstilling af en liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af frosset tyresæd

(91/276/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 89/407/EØF af 14. juni 1988 om fastsættelse af de veterinærpolitimæssige krav i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med frosset tyresæd og indførsel heraf [1], særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I Kommissionens beslutning 90/14/EØF [2] er der opstillet en liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af frosset tyresæd;

den nuværende liste bør ændres, således at Israel og Norge optages på listen, på baggrund af Kommissionens besøg i disse lande og i betragtning af landenes dyresundhedstilstand;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 90/14/EØF erstattes af bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 194 af 22. 7. 1988, s. 10.
[2] EFT nr. L 8 af 11. 1. 1990, s. 71.

BILAG

LISTE OVER TREDJELANDE, HVORFRA MEDLEMSSTATERNE TILLADER INDFØRSEL AF FROSSET TYRESÆD

Amerikas Forenede Stater
Australien
Canada
Finland
Israel
Jugoslavien
New Zealand
Norge
Polen
Rumænien
Schweiz
Sverige
Tjekkoslovakiet
Ungarn
Østrig

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. maj 1991

om sundhedsbeskyttelse ved indførsel af frosset tyresæd fra Israel

(91/277/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 88/407/EØF af 14. juni 1988 om fastsættelse af de veterinærpolitimæssige krav i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med frosset tyresæd og indførsel heraf [1], særlig artikel 10,

under henvisning til Kommissionens beslutning 90/14/EØF [2], senest ændret ved beslutning 91/276/EØF [3], om opstilling af en liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af frosset tyresæd, og

ud fra følgende betragtninger:

Situationen i Israel er generelt tilfredsstillende hvad angår regelmæssig og hurtig formidling af oplysninger, bestemmelser om forebyggelse af og bekæmpelse af dyresygdomme, veterinærmyndighedernes struktur og beføjelser og fastsættelse og iværksættelse af foranstaltninger til bekæmpelse af smitsomme dyresygdomme;

ved beslutning 91/276/EØF blev Israel derfor optaget på listen over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af frosset tyresæd;

bestemmelserne vedrørende dyresundhed og veterinærcertifikater bør rette sig efter dyresundhedstilstanden i det pågældende land;

som følge af den foreliggende dyresundhedstilstand i Israel må indførsel af frosset tyresæd til Fællesskabet forbydes;

denne beslutning vil blive taget op til revision i lyset af, hvordan dyresundhedstilstanden i Israel udvikler sig;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Medlemsstaterne må ikke tillade indførsel af frosset tyresæd fra Israel.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 194 af 22. 7. 1988, s. 10.
[2] EFT nr. L 8 af 11. 1. 1990, s. 71.
[3] Se side 58 i denne Tidende.